சிவகுருமுருகதுணை.

அரிச்சந்திரன்
கதைச்சிந்து.

தஞ்சை ஜில்லா பட்டுக்கோட்டை தாலூகா
சேந்தன்குடி ஜெமீன் குளமங்கலம் கிராமம்
நா. சத்துருசங்காரவேல் சுவாமி என்பவர்
இயற்றியது.

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீமான்
சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு

பட்டுக்கோட்டை
ஸ்ரீ "நாடியம்மன்" அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1924.

இதன் விலை ரூ. 0—8—0.

O-,892MSW,H
N24

உ

சிவகுருமுருகுவசி.

அரிச்சந்திரன்

கதைச்சிந்து.

தஞ்சை ஜில்லா பட்டுக்கோட்டை தாலூகா
சேந்தன்குடி ஜெமீன் குளமங்கலம் கிராமம்
தா. சத்துருசங்காரவேல் சுவாமி என்பவர்
இயற்றியது.

தஞ்சாவூர் பிர்ம்மஸ்ரீ
சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு

பட்டுக்கோட்டை
ஸ்ரீ 'நாடியம்மன்' அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1924.

இதன் விலை ரூ 0—8—0.

894.8113
3192

0-1892MCWL,H
N24

179822

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவிகள்.

தஞ்சாவூர் பிர்ம்மஸ்ரீ சதாவதானஞ் சுப்பிரமணிய அய்யாவர்களியற்றியது.

மூந்திரவி குலத்துதித்தோர் முனிவன் வேள்வி முடித்து
மிதிலையிற் சிலையைவளைத்துப் பூவில்
வந்தசில நுதற்கொடியை மணந்தான் றன்முன்
மாபினரிச்சந்திரன் சீர்ச் சரிதையாகுஞ்
சிந்துவினைச் சிந்தெனுமோர் பாவதாக்கிச்
செந்தமிழிற் றந்தனன் முத்தமிழுந் தேர்ந்த
விந்தையுறு புலமைச்சத் துருசங்கார
வேற்சாமிக்கவிஞன் பார்விளங்கமன்னே.

ஆவணம் பெரியநாயகிபுரம் கருப்பண்ண தேவர் மகன் இ. மு. ஆர்ப்புலிங்க தேவரவர்களியற்றியது.

சேணியானரிச்சந்திரன் சரிதமதைச் செந்தமிழிற்
சிந்தாய்ப் பாடித்
தாரணிமே னுதனமாய்ச் சத்துருசங்கார வேற்
சாமி தந்தான்
ஆரணியானைங்கரனுக் கனுசனெனுங் குகனருள் சேர
னன்பு பூண்டோன்
பூரணமாமெனது குரு புகழ்பெறுதாமோ தான்சேய்
புலவன்மாதோ

பூவுற்றகுடி வயித்திலிங்கஞ் செட்டியார் குமாரர் மீனாட்சிசுந்தரஞ் செட்டியாரவர்களியற்றியது.

கலைமுனி பின்றொடர்ந்தாக்கியுயிர்மாய்த்துக் கலைப்பெண்ணைக்
கண்டுபூமின்
குலமகளை மணந்தரக்கர் குலமறுத்த வாரியன் முற்
குலத்தோனை

தலைவனரிச்சந்திரன்றன் சரிதமதைச் சிந்தாகத்
தமிழிற் சொன்னான்
மலயில் குளமங்கலம் வாழ் சத்துருசங்கார வேற்
சாமி மன்னோ

சேந்தன்குடி து. அ. சுப்பிராமசெல்வமுத்துத்
துரைவழுவாட்டியாரவர்களியற்றியது.

இந்தளித்த குலத்தரச னீன்றெடுத்த
விளங்கொடியாஞ் சந்த்ரமதி யினது சேரலைப்
பங்களித்த தனந்தோய் தோ ளான் சரிதம்
பண்ணிசையாந் தேன் சிந்தும் படியாகத்தான்
சிந்தளித்த விளம்பிறையை யணிந்தசடைச்
சிவபெருமான் றனை நினைந்து தேறஞானந்
தந்தளித்த வருட்கடலா மெனதுகுரு
சரணமலர் முடியதளிற் றரித்துக் கொள்வாம்

கொத்தயங்கலம் குப்புசாமிதாசிரியியற்றியது.

சத்தியமெ யரிச்சந்த்ரன் சரிதமதைச் சந்தவிசைத்
தமிழ்ச் சிந்தாக்கி
இத்தரையிலிருகைபுடைக் கற்பகம்போ லினிதளித்தா
ரியாருமெச்ச
அத்துவித சித்தாந்த வருட்கலையை நமக்கெளிதி
னளித்துக்காக்குஞ்
சத்துருசங் கார வேற் சாமி யிருதாளெமது
தலைமேற் கொள்வாம்.

ஆவணம் வை. சின்னையாபிள்ளை யியற்றியது.

வெண்பா.

சத்தியவா னானவரிச் சந்திரபூ பன்கதையைச்
சித்தமுவந் தைநூறு சிந்திசைத்தா னெத்திசையு
நத்துதா மோதாவே னற்றவமா வந்தகவிச்
சத்துருசங் கார வேற் சாமி.

௨

சிவமயம்.

அரிச்சந்திரன்

கதைச்சிந்து.

காப்பு.

தேரிடைவருமருக்கன் றிருக்குலவேந்தன்காதை
பாரிடையுரைசெய்சிந்துப் பாவெனுமிதனுக்கண்டர்
ஊரிடைவளர்ந்துபின் வந்துதவியைவரையுங்காக்கப்
பேரிடையிருந்தகாட்சிப் புள்ளாசூர்நிகாப்பே.

பரமசிவன் துதி.

கண்ணுறுமரியோநன்ற் கக்குருவாழ்கவென்று
நண்ணுறுமாபோனுண்மை நவிலரிச்சந்த்ரனென்பா
னெண்ணுறுகதையோர் சிந்தாயியற்றியகிருபாநோக்கம்
பண்ணுறுமலையாள்பங்கன் பதமதுசிதமுட்கொள்வாம்.

குருஸ்துதி.

பொன்விளங்கு புயத்தரிச்சந்திரன்
றன்விளங்கு சரிதையைச்சிந்தென
முன்விளங்கு முறையினியற்றுதற்
கென்விளங்கு மிருங்குருவேதுணை.

விநாயகர் துதி.

திருத்தங்கரிச் சந்திரன்றன் சீர்க்கதையை முந்து
பலர் செப்பினரோர் சிந் து
வெனச் செகத்திடையுகந் து
ஞான்பின் செய்யுமிதற்குங் கிருபைசெய்யு முன்னோன்வந்து 1.

சரஸ்வதி துணை.

மருத்தங்கலர் வெண்கமலம் வாழ்பனுவலாட் டி
வேதன் மகிழுமனையாட் டி
யென்று வதிந்தருள்சொற்கூட் டி
யிந்த வண்கதை சிந்தாவுரைத்தற் கேற்பவழிகாட்டி 2.

அவையடக்கம்:

மாரிசிகரென்று பனிவந்தெ பெய்வதோ டீ
சிறு மகளிர்மணல்வீ டு
மனை மானக்கட்டவீ டு
கலா வல்லவர் தம்பாமுனிதை வைத்திடு மெண்பா டு 3.

இயற்றுவித்தோன்.

பாரிடை நம்பெயரிருக்கும் பாகதிக்கும் பா தை
தரும் படிக்கிலிந்தக்கா தை
யெனப் பனங்குளம்வாழ்மே தை
யொடு பண்புமிகு சொக்கலிங்கம் பாடுவித்தானீ தை. 4.

நூல்.

கூடியபாவாணர்பலர் கூறினுமேம்பா டு
முடி கூடிடாது நீ டு
திருக் கோசல நன்னா டு
புகழ்கோநகரயோத்தியைக் குக்கூறவுண்டோ வீ டு. 5.

ஊடியமன்னையரெறிந்த வுச்சிதப் பதக்க ங்
கிடந் தொளிருந்தெருப்பக்க ந்
தூரா லொதுக்குபவர்துக்க ந்
தின முறுவாராலென்னினகர்க் கொக்குமோ சுவர்க்கம் 6.

மண்டபங்கண் மாளிகைக்கண் மாடநிரைகோ டி
நட மாடிடங்கள் கோ டி
கீதம் பாடிடங்கள் கோ டி
கட வாரணங்கள் பாடலங்கள் வைகிடங்கள் கோடி 7.

பண்டநிறை சாலை மடைப்பள்ளிகளங்கா டி
தவப் பள்ளிகணீள்வா டி
கலை பயிலிடங்களு டி
யுணுப் படைத்திடுசத்திரங்களெனப் பகரிடங்கள்கோடி 8.

இன்னகர மன்னனுல கெங்குமறந்தாங்கி ப்
பொரு ளெய்தியின்பமோங்கி ப்
பய மேறுதுயர் நீங் கி
யிருந் தேமுறக்காத் தானிறைதா னாறிலொன்று வாங்கி. 9.

மன்னுகன்னமாபுரியின் மன்றவமேயன்னா ள்
சந்த்ர மதியெனுமோர் மின்னா ள்
மண மகளவள் பானன்னா ள்
வரு மைந்தன் றெய்வதாசனொடு மகிழ்ந்திருக்குமந்நாள். 10.

அரசிருக்கை.

கன்னியர் சாமரமிரட்டக் கணிகையர் நடிப்ப ப்
புகழ் கவிஞர்கள் படிப்ப க்
கொற்றக் கவிகை மேற்பிடிப்ப ப்
பெருங் கடலெனமுழங்கிட மங்கலமுரசடிப் ப 11.

துன்னியமந்திரத் தலைவர் சூழ்ந்தருகடுப் ப
மன்னர் தொழுதிறை கொடுப் ப
யாருந் துத்தியந் தொடுப்ப ப்
பல தூமறையோர் சோதிடஞ் சொல்லிட விருதெடுப்ப 12.

மார்பினில் வில்லுமிழ்தாள மாலைமணியார ம்
புய வளையொளிர் கேயூர ம்
முடி மவுலியலங்கார ங்
கா மலரினுடை வாளிவை வயங்கிடவபார ம் 13.

ஏர்பொலியு மாபதியா லெரித்திடப்படா த
மத னிவனெனவினோ த
மழ கிலங்கிய சிங்கா த்
ஸனத்தி லிருந்தனனேலக் கமமைந்தெழுச் சிகலனோ த் 14.

முனிவர் வருகை.

தாரணியிற் பொய்யனரிச் சந்திரனேயென் று
வானி லிந்திரன்மு னின் று
வெறும் பந்தயநவின் று
வந்த தவவிசுவா மித்ரமுனி சார்ந்தனனங் கன் று 15.

தாரணிமன் னவன்வரலுஞ் சடுக்கெனவெ ழுந் து
சென்று தாளிணை பணிந் து
என்மா தவமெனவுகந் து
நறுந் தவிசளித்தலாதியுப சாணைசெய்திருந் து 16.

அய்யனே நீயிங்குவந்த தாச்சரியம்பே று
நாயே னடைவதென்னவே று
என்னு லாவதெதுகூ று
மகிழ் வாயெனவம்முனியுரைப்பா னடியில்வருமா று 17.

வய்யமிசையாருஞ்செய மாட்டாவொருயாக ம்
அதை வளர்ப்பதென்றெண்ணுக ம்
ஆனல் வண்பொருளநேக ம்
வேணும் வாங்கலாமென்றிங்குவந்தேன் மன்னசெய்தியாகம் 18.

என்றிடலும் வேண்டியவாறீவன் பொருணன் று
தொகை யெத்தனைகொலென் று
கூற யானைமேலாணின் று
கல் லெறிசிலைபோமளவைநிதி யென்றனன்புகன் று 19.

என்றெனமன்னவனமைந்து நவநிதியெடுத் து
வச நாடுகையிற்றடுத்து ப்
பின்னோர் நாளினில்வந்தடுத்து க்
கொள்வ னினிதையென்றேமுனிவனடந்துவிட்டான்கொடுத்து,

வஞ்சனை செய்கை.

பின்நகர்விட்டாரணியம் வந்தவுடன்வாட்ட ம்
இன்றி வாழ்மிருகக் கூட்ட ம்
பட்சி வகைகள்வரநாட்ட ம்
அவன் வைத்திடவிலங்களைத்தும் வந்ததெடுத்தோட்டம் 21.

கானிடையிற் புல்லிலைகாய் கனிகிழங்கையுண்ண ச்
செல்லெலங் களையடிகளெண் ண
நேர்ந்த காரியமென்பண் ண
வென்று காலில்விழுந்திறைஞ்சக்கண்டு கருத்தைச்சொல்வா
[ரெண்ண. 22.

செந்திருவாழ்மார்பனரிச் சந்திரன்றன்னா டு
நீவிர் சென்றுகிளையோ டு
பயிர் தின்றொருபுற்பூ டு
கூடச் செயுமிலாமற் கொன்றிடிற்பின் றெரியுமவன்பா டு 23

பைந்தருவும் வாவிகளுநம் பாழ்படுத்தியோட் டி
விடப் பறித்துதலைநீட் டி
வரு பவருயிரைவீட் டி
யதம் பண்ணிவிட்டிங்கடைமினென்று பயிற்றிவிட்டான்கூட்டி.

கான்விலங்கும் பறைவைகளுங் கௌசிகன்சொற் கேட்டு
அந்தக் காவலன்றன்னாட் டு
விளை கழனிதொறுநீட் டு
செக்நெற் கதிர்கரும்பாதிகளைச்சென்று களைந்ததுண்டுபோட்டு.

மான்மரைசிங்கம் புலிபுல் வாயெருமைமா டு
புகு வண்புனம்பைங்கா டு
பல வகைகளினுங் கே டு
பட வந்துதிரிந்துண்டுயிரும் வதைத்தவிரவூ டு 26.

சேம்புமுதற் பல்கிழங்குஞ் செற்றுமடைதூர்த் து
மடுச் செய்கரைகள் பேர்த்து க்
காவல் செயுமவரையீர்த்து க்
கொலை செய்துவிடுஞ் சூகரங்கள் சென்றுவழிபார்த் து 27.

பாம்பரணை தேளிவைவாய்ப் பட்டுவிடந்தோய்ந் து
தத்தம் பாட்டிலுயிர்மாய்ந் து
கிடப் பார்பலவர்சாய்ந் து
நாட்டிப் படியழிவைச்செய்யுமவை படுக்கைகளிற்போந் து 28.

கொல்லைகள் பைங்கழனிகளிற் கூடியபைங்கிள் ளி
மயில் கோழிகடம்பிள் ளி
யொடுங் கொண்டிடுமேகொள் ளி
கதிர் கொய்தவற்றையோட்டுவது குடிகளுக்குச் சள் ளி 29.

சொல்லுயர் பைங்கழைகமுகு சோலையெங்குந் தி
யினந் தொடர்ந்தழிக்குமந் தி
மரந் தொறுங்கனிகள்கிந் தி
விழத் தொட்டுதிர்த்துக்கிளைகளையுந் தொம்சஞ்செயுமுந் தி 30.

ஆடணிலொட்டகங் கழுதையன்றிலுள்ளான் கீ ரி
யெலி யாந்தைகவுதா ரி
முய லகெழலிநாயோ ரி
முசு வன்னம்பெருநாரை குயிலாகுபரிகா ரி 31.

காடைகுரங்கூர்க்குருவி கருடன் சிவல்கூ கை
யண்டங் காக்கைபுறுடே கை
சாத கம்பருந்துதோ கை
விரி கழுகிவையெல்லாப் புறத்துங் காட்டிநிற்குமோ கை 32.

காட்டினிவ்வாறவைக ளலியவதுகண் டு
அந்த நாட்டினர்திரண் டு
மிக்க நதர்கள்கையிற்கொண் டு
சென்று நரபதிமுன்வைத்திறைஞ்சி நவிற்றுகின்றார்விண் டு 33.

காட்டினில்வாழ் பறவைமிரு கங்களெல்லாமொன் று
கூடி யெங்கள்பயிர் தின் று
நிதந் தங்கியதுசென் று
புனங் காக்குமவர் தம்முயிருங் கவர்ந்ததந்தோகொன் று 34,

ஏதிம்பலனில்லைப் பயிரிட்டினிமேலிங் கு
கடைத் தேறும்வழியெங் கு
அர சியற்றுதிரிச்சங் கு
தோன்றூலென்ன செய்வோமெங்களைக்காத் திடமனதிரங் கு 35.

தீதுசிறிதுஞ் செய்திடோஞ் செய்வதுசற்கன்ம ம்
பொய்மை செப்பிடோமிச்சென்ம ந்
தெய்வஞ் செய்யுமோவிவ்வன்ம ம்
எல்லாத் தெய்வமுநீ யெங்கட்கிடர்தீர்ப்பதுன்றன்றன்மம் 36.

என்றவர்கள்சொன்னவைகா தேற்றிரக்கங்கூர்த் து
நாட்டர் ரியாவரையும்பார்த் து
எல்லா மீசான்றன் கூத் து
கம்யா லென்னசெய்யலாமதற்கென் றியம்பினனேபேர்த்து 37.

நன்றிரண்டாண்டுக்குவரி நாம்விரும்போஞ்சென் று
நீவிர் நண்ணுமினாரென் று
நிதி நல்கியேமுன்னின் று
தொழு நாவலரைநோக்குதலு நவில்வரவரொன் று 38.

மன்னவநீறுறவரொடு மறவரொடுங்காட்டை ச்
சென்று வளைந்துகொண்டுவேட் டை
செய்து வாழ்மிருகக்கூட் டை
யெல்லாம் வதைத்திடவேண்டும்புரக்கு மாண்பதுவேநாட்டை.

வேட்டஞ் செய்கை.

என்னலுமேமன்னர்பிரா னேகுவிப்பவோ டி
வேட ரிருக்குமிடந்தேடி த்
தூத ரியப்பிடவேநாடி த்
துடி யென்பதடித்தார்சிலவ ரெய்திவிட்டார்கூ டி 40.

உண்டைவிற்கலம்புவிற்க ளொடெறிவேலீட் டி
சமு தாடுதடிதிட் டி
யொளிர் கோடரிவாண்மாட் டி
யெறிந் தோட்டுகவண் துணிவெற்றே டுற்றனபல்கோட்டி 41.

கண்டுவிடிற்கொன்றவிடுங் கடியுடையநாய்க ள்
மணந் தடிதொடருநாய் ள்
எழும் படிகுலைசெய்நாய்க ள்
குறி கண்ணின்வழிநின்றறிந்து கறுமெனப்பாய்நாய்கள் 42.

கண்ணிவலைவார்திரைகள் கட்டுடையார்கோ டி
பயி ஞெட்டுடையார்கோ டி
பிடி தட்டுடையார்கோ டி
யரைக் கச்சையர்மெய்க்கவசாடிக் காப்புடையார்கோடி 43.

எண்ணியசாமான்பலவு மெடுத்தெருமை பூட் டு
சக டேற்றியவரோட் டு
இற விறைச்சலதுகேட் டு
மன்ன னென்னெனவேடுவரும்வந்தங் கிறைஞ்சிநின்றார்வேட்டு.

ஆங்கவரைபார்த்துகந்நாட் டார்பயிரையுண் டு
திரிந் தழித்ததடங்கொண் டு
விலங் கவற்றையவைமண் டு
கான்சென் றடங்கலுங்கொன்றிடவேணுநா னமழைத்ததுகண்டு.

போங்களடர்காட்டிடைமுன் புக்குதும்யாம்பின் னே
யென்று புடவையணிபொன் னே
ஈந்து போற்றமைச்சர்முன் னே
நின்று புறப்பமெச்சீரும்படையும் பொற்பவென்றான்மன்னே 46.

வாய்தருபைங்குடை துசஞ்சா மரமிவையெடுப் ப
வெயின் மறைந்துநிழர்கொடுப்ப ப்
பறை வகையொலியடுப்ப த்
துகள் வானளவெழுந்தெழு வன்படைநடப் ப 47.

பாய்பரிதேர்யானைகள்பற் பலவயவருந் தி
வாப் பருமணிகள்சிந் தி
யொளி பாவுதெருச்சந் தி
எங்கும் பம்பினர்மந்திரியருடன் பார்த்திபர்கண்முந் தி 48.

மாதாசிருந்தொரு மாளிகையடுத்து க்
கரு மையுடையுடுத் து
வடி வாள்சிலையெடுத்து ச்
சந்த்ர மதியினொடும்போயினன்கோன் மாநகர்விடுத் து 49.

சீதமுகவிரிதரு தேரின்மிசையேரி ப்
படை செல்லவிடைகூ றி
வேடர் சேனையுடன்வி றி
வனஞ் சென்றடைந்தான்புன்மிருகஞ் சேரும்வழிதேரி 50.

கார்க்கடலும்பாற்கடலுங் கலந்ததெனவூனை த்
தின்னுங் கானவரோடே னை
வந்த காவலவன்று னை
கூடிக் கைகுவித்தேந்தலைத்தொழுது கவிந்ததந்தத்தானை 51.

வார்கயிறுபோக்கியெங்கும் வளைத்துவலைகட் டி
பூடே வன்பறைகள்கொட் டி
யெல்லா வகைவிலங்குங்குட் டி
யுடன் வாவரக்கண்டங்குமிங்கும் வதைத்தனர்போய்க்கிட்டி 52.

வாவிகுளிர்சோலைவயல் வண்புனங்களெங்கு ம்
மிக்க வசதியுடன்றங்கு ம்
பல வகையின்விலங் கு ம்
வழி மயங்கிக்கலங்தேதிரிந்து மறுகுமெந்தக்கங்கு ம் 53.

தாவிவிண்மேற்செல்பறவை தாங்குணில்கைக்கொண்டுங்
குனி வாங்கிடுவிற்கொண்டு ம்
கவண் தாங்கியகற்கொண்டு ம்
பலர் தாக்கவினென்றேனுமுயிர் தப்பிலமுற்கொண்டு ம் 54.

கொள்ளைவிலங்கற்றனவிற் கோல்கள்பட்டுக்கோ டி
குற்றுஞ் சூல்கள்பட்டுக்கோ டி
யெறி வேல்கள்பட்டுக்கோ டி
பல கொற்றவர்தங்தேரினுருட் கால்கள்பட்டுக்கோ டி 55.

தொள்ளைவலைப்பட்டடியாற் சுருண்டுகொண்டுசெத்தும்
நாய்கள் சுற்றிப்பற்றிப்பிய்த்து ம்
வேடர் தொடுக்குமவைவதைத்து ம்
அறத் தொலைந்தனமாதவனனுப்பத் தோன்றியயாவத்தும் 56.

வேடுவர்கள்காடுதொறும் வேட்டையினிற்பட் டு
விழு விலங்கினங்கள்சுட்டு த்
தம்மின் விசவியுண்டுவிட்டு த்
தாக மேவிச்சுனைசேருந்தி விரைந்தார்வெகுகெட் டு 57.

ஊடுமுயல்மானுமிடை யோடவழியின் றி
யரி மாடுபுலிபன் றி
யென விடியலவைதன்றி க்
கிடந் துக்கசெங்கீராறெனச்சேர்ந் தோடியதங்கொன்றி 58.

மன்னவன்பால்வந்துபலர் வணங்கியுரையா டி
யொல்லா வகைவிலங்குஞ்சா டி
யுயிர மாய்த்துவிட்டோங்கூடி ச்
சில வலைகிழித்தும்வேல்பிழைத்து மறைந்தொழிந்தோடி 59.

அன்னவைபின்னுமும்போ யாடுவதோவேட் டை
யல்ல தனைத்துவதோகாட் டை
யென வரிச்சந்திரன்கேட்டை ச்
செயு மவற்றைத்தொடர்ந்தடுவினென்று னடைந்தார்பின்னுங்காட்டை.

எலியமன்னவனிரத மேறியதுந்தன் டு
புகுந் திட்டனநிரண் டு
விலங் கின்சுவடுகண் டு
தொடர்ந் தேகியவற்றைப்புளின செய்தனர்விற்கொண்டு 61.

தாவியவெம்புலிமுழங்கத் தான்வெருண்மானோட்ட ம்
இது தந்தியின்போராட் ம்
இது தகைகிருட்டிக்கூட்ட ம்
இது சாமொலியிங்கோறுமென்றெச் சரித்துச்செய்வார்வேட்டம்.

காடுதொறுங்குன்றுதொறுங் கடுகிப்படைநா டி
வாக் கதியில்லாமலோ டி
யிரு கங்கள்புதர்மூ டி
யிருள் கமுமுநடுக்கான்புகுந்தேகாந்ததொன்றுகூ டி 63.

நாடுதொறுங்கேடுதரு நானவிலங்கொன் று
பட்டு நணுகியநிங்கென் று
வேடர் நவின்றதனுட்சென் று
தீயை நாற்புறமுப்பரப்பிநின்றூர் நழுவுமதைக்கொன் று 64.

பற்றிய செந்தீவிளக்கப் பல்விலங்குமொன் றி
வெளிப் படும்வகையொன் றின் றி
யெல்லாம் பதைபதைத் தூட்கன் றி
வெந்து பட்டிடவேமுனியறிந்து படைத்தனனோர்பன் றி 65.

மற்றதுமண்புவிமுழுது மறைக்கும்வயிற்று லே
பேர்த்து மடிக்குமெயிற்று லே
வீசி வளைந்துகயிற்று லே
யுயிர் மாய்மறவியையுங்கலக்கும் வரிற்றன்முயற்று லே 66.

அப்பெரும்பன்றியையவன்பார்த் தரிச்சந்திரன்சே னை
புகுந் தழித்ததிங் குக்கா னை
நீபாய்ந் தவற்றையழித்தே னை
மன்ன ரனைவரையுங்கொன் றுகொல்லா தனுப்பிங்கென்று
[ன்கோனை 67.

செப்புதலுந்தாவியது சென்றெயினரோ டு
நின்ற சேனையெல்லாங்கோ டு
கொண்டு சிதைவித்தந்தக்கா டு
முற்றுஞ் செத்தபிணமாய்க்குவியச் செய்ததுசீர்கே டு 68.

வாராறுத்துவலைகிழித்து வளைதிரைகள்பீ றி
வில்வேல் வாள்பலவுநூ றி
யெதிர் வருபவரைச்சீ றி
யுயிர் மாய்த்திடக்கண் டோடிப்பலர் மறைந்தனர்மேலேறி 69.

கூருகிர்ப்பன்றியனைத் துங் குடல்பறியச்சா டி
விடு குதிரைகளைக்கூ டி
நிலை குலைத்ததிதையோ டி
யந்தக் கொற்றவன்முன்பொருமறவன் கூறினன்மெய்வாடி 70.

அம்மொழி கேட்டதிக வாச்சரியம் நன் று
நன்றங் கடைந்ததறிதுமின் று
திருப் பணிரதத்தையென் று
மன்ன னறைந்தனன்பாகற்கிது மடைந்தகவண்சென் று 71.

சும்மைகெடுந்தேரணிசிற் றேற்றலும்வெறித் து
வனந் துள்படமுறித் து
வந்து சுழன்றதுமறித்து ப்
பருந் துமருப்பாற்றேரையெற்றச் சூகரங்குறித் து 72.

பார்த்ததைமன்னவன்விடுத்த பருஞ்சிலையம்பொன் று
வரும் பன்றிநுதற்சென் று
தைத்துப் பாலிருந்தகுன் று
மிசைப் பாய்விசையிற்கொடுவிழுத்திப் பறிந்ததுசட்டென்று 73.

சூர்த்தகல்வாயுமிழ்தருசெஞ்சோரியிற்கிடந் து
பின்னர்ச் சோர்வுசற்றொழிந் து
மனத் துரிதமொடெழுந் து
பன்றி சொல்விடவோடிற்றுமுனி சூழலிடைநொந் து 74.

விட்டகல்வெம்படையனைத்தும் வேந்தனிடங்கூ டி
யவன் திறலினைக்கொண்டா டி
நிற்கும் வேளையமாரா டி
யுயிர் விட்டவரைப்பார்த்திரக்க மேவினனுள்வா டி. 75.

தொட்டிடுதன்னம்பொடுபோஞ் சூகரம்வீழ்சைய ஞ்
செல்லத் தூண்டெனத்தன்வைய ம்
விடு சூதனதன்மைய ந்
தனிற் சுறுக்கெனச்சேர்த்தலுமடைந்து துருவினன்கொண்டையம்

பன்றியைமன்னவன்விரைந்து பார்த்ததுகிடந் து
விட்டப் பாலுயிரடைந் து
சென்ற பண்பினையறிந் து
தேடிப் படையொடுங்காடனைத்துமுற்றான் பற்றடிதொடர்ந்து 77

சென்றுபுகாவனம்புகுந்து தேடிக்களைமே வி
யுடல் வாடித்திருத்தே வி
யுட னாடிக்குயில்கூவி த்
திரி தில்லத்திடைக்கண்டனனோர் செழுமலர்த்தண்வாவி 78.

பங்கயஞ்செங்குமுதமெழிற் பைங்குவளைநீல ந்
தொறுங் தங்கியவண்டோல ஞ்
செயு மங்கதன்வண்கோல ம்
யாரே பகர்வதுபுட்காணியெனப் படுமதுவிசால ம் 79.

துங்கவரைமார்பனந்தச் சுனையணையுங்கா லை
வந்து தோன்றினதுமா லை
நன்னீர் தோய்ந்தருந்திவே லை
யெனச் சூழ்பவரோடமர்ந்தனனச் *சுனைக்கரையின்சோலை 80.

அங்கடைந்ததாபதர்வந் தாண்டகைதகா து
நீயிங் கமர்ந்தது நின்மீ து
சின மடைந்துளனின்றோ து
தவ மார்விசுவாமித்திரனென் றறைந்தனரப்போ து 81.

கொங்கமர்தார்க்குரிசிலந்தக்கூரவர்களைநோக் கி
யென்கட் கோபமவர்க்காக் கி
யுள்ளக் குற்றமுண்டேற்போக்கி ப்
பின்பே கோனகரம்புகுவதென்று கூறினன்சீர்தூக் கி 82.

காவலன்றன்மாண்பவர்தாங் கண்டுவியந்தா சி
மனங் கனிந்துபலபே சி
யுள்ளக் கவுசிகனையே சி
யவர் கழியவிராவந்தது தேங்கமழ்சிறுகால்வீ சி 83.

மேவியவெம்படையமைச்சர் வேந்தர்கள்படுத்து க்
கொள்ள விடையதுகொடுத்து ப்
பஞ்சின் மெல்லணையடுத்து த்
தன்மான் விழியொடுங்கண்வளர்ந்தனன்கோன் விதானமதெடுத்து

கங்குல்விடிவாச்சுதென்று கண்டுகொள்செஞ்சூட்டு ச்
சேவல் களிறொலிப்பைக்கேட் டு
யாருங் கண்விழிப்பக்காட் டு
கனுக் காவலன்கண்டுணர்ந்தெழுந்தான் கலக்கமொடம்மாட் டு 85.

மங்கைபலகாலவன்றான் மனத்தானுக்கங்கொண் டு
தளர் வகைமுகத்திற்கண் டு
காதா வருந்துயரென்னுண் டு
திரு வாய்மலரிங்கெனக்குமென வழுத்தலுற்றான்விண்டு 8

பந்திதனவந்தெழுமென்முலைப் பான்மொழியேயின் று
துற்சொப் பனநிகழ்ந்ததொன் று
தலைப் படுபலனன்றன் று
நான்றான் பார்த்தனனென்றலுமரிவை பதைத்தனள்சொல்லென்று

மந்திரியர்தமையழைத்து வருதிரெனவோடி த்
தூதர் வருவித்தலுநாடி ப்
பத மலர்தலையிற்சூடி த்
தேடும் வயணமியாதெனுமவர்க்கம் மன்னுரைப்பான்வாடி 88.

கண்டனனின்றோர்கனவு கண்படைகொள்போ து
வரக் கடவததால்யா து
தாதை கதியுற்றதன்மீ து
நானுங் காதலித்தைமாதர்தம்மைக் கலந்தனன்விடா து

அண்டுமருந்தவர்க்கொருமா தளித்தனனோர்மா து
போயாங் கடைந்தனளோர்மா து
வூணற் றகன்றனளோர்மா து
கண்ணற் றகன்றனளென்பிற்பிரியா தமர்ந்தனளோர்மாது 90

இப்படியாயின்றுகண்டே னிக்கனவினு லே
பல னியாதாமினிமே லே
சொலு மென்றலுங்கண்போ லே
யரு கெய்துசத்யகீர்த்தியென்பா னியம்புவனக்கா லே

செப்பியகௌசிகமுனியாற் செல்வநகர்நா டு
முற்றுந் தீரவிழுந்தீ டு
படு திருவைமகவோ டு
பிரி சி வமையும்பட்டுடுவமெய்யே செயித்திடும்பிற்பாடு 92.

என்றனனன்னவைசெவியுற் றெவற்றையிழந்தாலு ஞ்
சத்ய மென்பதையோர்காலு ம்
இழந் திடலெனவூழ்சாலு ம்
மயி லியம்பினள்மன்னவற்கமைச்ச ரிரங்கினர்மென்மேலும் 93.

அன்றவர் தங்கண்கலக்க மகற்றிமன்னன்றேற்ற ம்
புகன் றாங்கிருந்தானூற்ற ங்
தவிர்ந் தடைந்தபன்றிமாற்ற ங்
தனை யருந்தவன்முற்றவுஞ்செவிசாய்த் ததிகமுற்றான்சீற்றம் 94.

ஊறுகியவெஞ்சினத்தினெழு மூச்சினிருநல்லா ர்
வந்து முளைத்தனர்நேரில்லா ர்
சுவை முதிர்கனியின்சொல்லா ர்
பல முனிவரையுந்தொடர்விரக மூட்டுதொழில்வல்லா ர் 95.

குறுகியடிமலர்தொழுமக் கோதையரைவேத ம்
வரு கோசிகன்சங்கீத ம்
வீணை குழலிசையின்பேத ம்
யாவுங் குறைவறப்போதித்ததன்பின் கூறுவானனீத ம் 96.

கோதையரேநீர்வந்தக் குளக்கரையின்மே லே
தங்கும் கோமகன்றன்பா லே
சென்றுங் கோகிலங்கள்போ லே
யுள்ள குரனயப்பாட்டாலுருக்கிக் கொள்ளச்செய்வீர்மாலே 97.

தாதவிழ்தார்மார்பனவை தந்திடினுந்தள்ளு ங்
கொற்றத் தனிக்குடையைக்கொள்ளு ம்
பெறத் தவறினெவற்றுள்ளு ம்
மிகத் தகைதருமைந்தனமனதையே தருகெனநீர்விள்ளு ம் 98.

ஏகுமினென்றனுப்பவிசும் பியங்குமின்கறுத்து ப்
பெண்க ளெனவருவதோத் து
மன்ன னிருந்தவவையத் து
வந்தா ரேவரிவரென்றிடுமுன் பிருகையுங்குவித் து 99.

நாகரீகந்தங்குமுன்சீர் நவில்வதரிதார்க்கு ம்
உன்னை நாங்கள்கண்ணுற்பார்க்கு ம்
படி கண்ணுவித்தகுர்க்கு ம்
புத்தி நந்தியதிந்திரற்குரிய நயனந்தந்தாலேற்கு ம் 100.

வய்யமேநின்னகரிசெம்பொன் வடகிரியேபீட ம்
விண்ணின் மணியேயொளிமாட ம்
வேலை மஞ்சனநீர்க்கூட ம்
மலர் மானேயுன்பாரியைவகுக்க மாட்டுமோவிசேட ம் 101.

அய்யனேயாம்புலைச்சியாவ் வருந்தவன்பொருப் பு
கணித் தாயதெம்மிருப் பு
நின்னை யணுகினேம்விருப் பு
மிருக் தறிதுமிசையாழ்சிறிதுன் னஞ்செவிதிருப் பு 102.

என்றுரைத்துக்காவியங்கண் ணேமையர்யாழ்வாங் கி
மூலை யெனுமலையிற்றூங் கி
யிருந் தேழிசையுமோங் கி
நய மெய்திடப்பாடினரிருந்தார் கின்னரருமேங் கி 103.

அன்றவர்வாய்ப்பண்ணலரு மாம்பலினுள்வண் டு
இருந் தார்ப்பதெனக்கண் டு
விய ததிமகிழ்வுகொண் டு
கா மமைத்தரிச்சந்திரன்புகழ்ந்தா னரிவையொடும்விண்டு 104.

கொண்மினிவையென்றுபல கூறையொடும்வள் ளி
களி கூறும்படியள் ளி
மிகக் கொடுத்திடலுந்தள் ளி
கொற்றக் குடைதருகென்றூர்முனிவன் கூறியதையுள்ளி 105.

மண்முழுதாணிருபனவர் வார்த்தையைக்கேட்டந் த
வேந்தர் வழிவழியில்வந் த
வது வழங்கப்படாதெந் த
வேறு வகைக்குடைவேண்டும்புகன்மின் வழங்கவென்றான்முந்த.

ஞாலொருவர்மேலிருக்க மற்றொருவர்பா லே
சென்று மருவுவதனா லே
பின்பம் வருமோவதுபோ லே
வேறே வழங்குந் தடையாதுக்கென்று மறுத்துவிட்டுமேலே 107

வேலொருகைக்கொண்ட மதவேளேயுன்னைக்கண் டு
காங்கள் விரகமிகக்கொண் டு
மனம் வெதும்புகின்றோம்பின் டு
முலை மேவிச்சுகந்தருதியென்றார் மெல்லியர்வாய்விண்டு 108.

கேட்டதுமந்திரத்தலைவன் கிடைப்பதறிந்தெட் ட
கின்று கேண்மினென்றதட்ட ச்
சினங் கிளர்முனிவன்விட்ட ப்
புலைக் கீழ்மைக்குணமாதர்பின்னுங் கிளத்துவார்போய்க்கிட்ட.

வேட்டுனையாம்வள்ளலென்று மேவினம்பாதொன் று
மீயா வெய்யகள்ளனென் று
முன்பே விளங்கின்வரோமின் று
வேலை விட்டெனலுந்தள்ளுமெனா வெகுண்டனன்கோனன்று.

சீற்றமுடன்றள்ளெனலுந் தீத்திரள்கள்சிந் து
கண்கள் சிவக்கமல்லர்வந் து
கிட்டத் தெரிவையர்பயந் து
கைகால் தேககடுக்குற்றிரிந்தார் தியங்கியலமந் து 111.

போற்றியயாழுங்குழலும் போட்டுவிட்டுமோக ந்
தரு புடவை தலைந்தாக ஞ்
செறி புண்களொடும்வேக ங்
கொடு போய்முனிமுன்வீழ்ந்தழுது புகன்றனர்தஞ்சோகம் 112.

பற்றைமுள்ளுப்பியத்திரத்தம் பாய்ந்தொழுகுபுண்க ள்
படப் பதறிவரும்பெண்க ள்
நிலை பார்த்திடலுங்கண்க ள்
கனற் பசப்பினமூடினதுபுகை பயந்தனவிண்மண்க ள் 113.

எற்றிடியிடித்ததென வேநகைத்துப்பண் டு
புர மெரித்திடவெகுண் டு
செல்லு மீசனெனமண் டு
சடை யிழுபடவெழுந்துவந்தா னேறுசினங்கொண் டு 114.

கால்கள் தடதடக்கமுனிக் கணங்களுடன்முந்த க்
குளக் கரைகடிதுவந் த
ரிஷிக் கவுசிகனையந்த ப்
புவிக் காவலன்கண்டனன்மிகவே கலவரப்பொருந் த 115.

மேல்வருந்தப்போதனன்றன் வெகுளியினால்யா து
துயர் விளையுமோவென்றே து
முனம் வேறுபட்டுப்பே து
கொண்டு விரைந்தெழுந்தேகிப்பணிந்தான் வீழ்ந்தடியின்மீது.

ஐயனேயென்மேற்சினமிவ் வளவடைவதே னோ
சிவ னரியயனோநா னோ
புழு வனையனுமல்லே னோ
யென வங்குகிடந்தடிகளைக்கை யாற்றழுவினா னோ 117.

கையாற்கொண்டுறத்தழுவுங் காவலன்வருந் த
வேதன் கால்பறித்தருந் த
வன்றூர் கலன்களொடுசிந் த
சினங் காட்டியுதைத்தான்முடியா கங்களிலழுந் த 118.

மாமுனியுதைத்திடலு மன்னவன்றைவந் து
நோமே மலரடிசிவந் து
சாமி வன்சினமொழிந் து
என்னால் வந்தபிழையாதினிநீ வழுத்துகென்றானெந் து 119.

ஆமினியென்செய்குவைவே றழித்தாய்விலங்கேன ம்
ஆதற் கிழித்தாய்பெண்கள்கான ந்
தன்னைப் பழித்தாயுயர்வான ம்
வரை யளாயவென்காவினையெரித்தா யார்க்குண்டிந்தமானம் 120.

தீயவினைப்பாவியேநீ செய்யபசுந்தோலை ப்
போர்த்துச் செய்தாய்புலிவே லை
யினிச் செப்பாதேபோமா லை
யெனச் சிறுதலுங்கோவுரைப்பான் சேவித்தவன்கா லை 121.

தேயமுழுதுந்தொலைந்து திரினுமென்னு வி
யறச் செய்யினுநீயே வி
விட்ட செயலறியின்மே வி
யொன்றும்செய்யேன்பொருத்தாளுகெனச் செப்புவனக்கோவி

பண்ணமரின்னேழிசையும் பயின்றுவந்துன்மாட் டு
மீட்டென் படினமக்கள்பாட் டு
கேட்டுப் பழித்தடித்தேயோட் டு
முன்னைப் பண்ணுவதென்னென்றுருத்தான் பலத்தசப்தம்
[போட்டு. 123.

அண்ணலுன்றன்மக்களென்ப தறியேனென்னையே சி
மேன்மே லடாமொழிகள்பே சி
நின்ற தாற்சினந்துசி சி
தள்ளென் றடியேன்சொன்னதிதுபொருத் தருள்கவென்றான்கூசி.

காணக்கழுத்தரிந்துபின்பு கைப்பிழையீதென் று
சொல்லுங் கதையையொக்குமதன் று
என்மக் களையடித்ததின் று
பொறேன் காவலர்கட்கேற்குமதோ கடிவதென்றானின்று 125.

மாணத்தவஞ்செய்தமுனி வாய்மடித்திவ்வா று
பேச மறுத்தங்கொன்றும்வே று
சொல்லா மல்லெனீசி று
சின மாறவெதுசெய்யினுஞ்செய் யென்றான்மன்னரேறு 126.

கான்விலங்கைக்கொன்றுவரா கத்தையெய்துமேவு ம்
மாதர் களையடித்ததியாவு ம்
அவர் களிக்கவேகுலாவு ம்
மணங் காமித்திடிற்பொறுப்பனெனுக் சுடுத்தான்முனிக்கோவும்.

தேன்மலர்த்தார்நிருபர்முறை திறம்பினுந்திருத் தி
யருள் தேவரீர்வருத் தி
புலைத் தெரிவையாருத் தி
யுறச் செய்வதென்னென்றான்றலைமேற் சேவடிபொருத்தி 128.

அவ்வசிட்டனாற்புலைய னாகினவன்சே யே
நன்று யணையலாசம்நீ யே
புலை யன்மையனுவா யே
பின்பென் னனுக்கிரகத்தாற்புணரென் றறைந்தான்வெகுவாயே.

தெவ்விசுவாமித்திரனித் திறமுரைப்பக்கிட் டி
நீயென் றேகமதைவெட்டி க்
கூறு செய்திடினுஞ்சுட்டி க்
கண்ணாற் றீண்டுவதுஞ்செய்யனெனாச் செப்பினன்சொற்றட்டி.

கோமகன்சொற்கேட்டலுமக் கோசிகன்மாகோப ங்
கொண்டிக் கொடியிடையார்தீப ந்
களைக் கூடிடாயேல்சாப ம்
பெற்றுக் கோளெனநன் றிடுகவென்றான் கோனென்செய்
[வான்பாபம். 131.

மாமுனிதஞ்சிந்தையினுள் வாசவன்முன்னா மே
யவ மதித்தெதிர்சொன்னோ மே
சொன்ன வஞ்சினமென்னா மே
யென மயங்கிவருமதற்கிணங்க வழுத்துவன்பின்னா மே 132.

ஈனப்புலைச்சாதியரென் றிழித்ததிணிதோ ளா
நீதா னிரும்புலையர்க்காளா ப்
பின்சென் றேவலுவல்கே ளா
விருந் திட்டிடுவையென்றனனன் றிருந்தவன்மேற்கோளா 133

மானைப்பொருவாழ்விழியாண் மந்திரிமன்னன்சே ய்
இவர் மாழ்கியேதெய்வந்தா ய்
தந்தை மற்றையவுநீயா ய்
எண்ணி வந்தோம்புகல்நீயேயெனா வளைந்தனர்காலில்போய் 134.

வாரிக்கடலதுகொதிப்பின் மாற்றத்தண்ணீர்யா ரே
கொடு வந்துதருவா ரே
யாவும் வல்லவொருநீ ரே
வன்மம் வைத்துடற்றினஞ்சலென்றார் வாய்ந்துவருவாரே 135.

பாரித்தருட்கண்ணினிநீ பாவியெனுநின் று
மிகப் பாதவிக்கான் று
பேச்சிற் பசப்பியெனைவென் று
விடப் பார்ப்பவனீயல்லதில்லைப் பார்க்குளென்றானன் று 136.

என்னிரண்டுகண்ணைமண்ணை யீயெனினுஞ்சித்த ம்
மகிழ்ந் தீந்திடுவேன்சுத்த ம்
இல்லா வினைப்பெண்களத்த ம்
பிடித் திருக்கிலன்யானெனமுனிவ னெழுந்திட்டனன்சத்தம் 137

உன்னுரையின்வண்ணம் நிலவுலகமெனக்காச் சு
யிதி லுண்டோமருபேச் சு
நீதா னெப்பாவிட்டாலேச் சு
விட்ட தொக்குமென்றான்மாமுனிவற் புறத்துமிடம்வாய்ச்சு 138

மாதவனேசொன்னதொன்று மாறலனுன்மக்க ள்
குய மருமேவனிருநிக்கு ள்
புவி வழங்கினனீகைக்கொ ள்
என மன்னவன்சொற்றான்புகழ்ந்தார் வானவர்குழுக்கள் 139

வாதுரைசெய்முனியாசே வார்த்தையினற்பா ரை
யார்க்கும் வழங்கலாமோதா ரை
நீதான் வாரொனலுங்கா ரை
நிகர் வள்ளலுலகாளுகெனு வார்த்தனனன்னீ ரை 140.

செல்வமுயர்நாடுநகர் சேனைகள்யாவற்று ம்
உமைச் சேர்ந்தனனீர்சற்று ந்
தான்சந் தேகமின்றிப்பற்று ம்
என்று செப்பியொழுக்கலுமுனியேற் றன்றெரிந்துமுற்றும் 141.

சொல்வழுவெப்பொழுதுமிலாத் தோன்றலைப்பின்னோக்கி
யாவுஞ் சொந்தமெனக்காக் கி
விட்டாய் தாமுத்திரைபாக் கி
யெனச் சொல்லலுங்கோனுமிகல்கித் தொழுதனன்கைதூக்கி.

ஆண்டவனேயாண்டருணீ யம்புவியையநா னே
யினி யகல்வேன்விடைதா னே
தாவென் றடிதொழலுங்கோ னே
நீவி ரணியும்பணிவகைகளுந்தந் தகன்றிடுமென்று னே 143.

பூண்டிடுதம்பணிகளைமுன் போந்துவைத்துநின் று
விடை போகவருளென் று
மன்னன் போற்றிடவேநன் று
நீவிர்புனைகிரணக்கலையுமதோ புகலுமென்றனன் று 144.

அய்யனேயாடையையுமக் களித்திரப்பதா ரை
யென வலைகடல்சூழ்பா ரை
பரிந் தளித்தவன்சோர்தா ரை
நினைக் தருந்தவன்மூன்றுகக்கிழித் தளித்தனன்றன்சி ரை 145.

பிய்யுந்தருணத்ததுபல் பீற்றலுள்ளதென் றுஞ்
சீலைப் பேனபிடித்துத்துன் றும்
நாற்றம் பெயர்ந்திடாதகன் றும்
அதைப் பெற்றனர்மூவருமறுத்துப் பேசிடாமலொன்றும் 146.

செவ்வியறுகாவிநிறச் சீரையையுடுத்து ப்
பின்றஞ் செழுங்கலைகொடுத் து
முனி சேவடியடுத் து
விடை செப்பெனவேண்டினர்காந்தஞ் சென்னியிலெடுத்து 147.

அவ்விசுவாமித்திரன்பின் பனுப்பினன்போகென் று
நன்றென் றகறலும்பின்னின் று
தன்பா லழைத்தனனீதொன் று
நான்று னயர்ந்துவிட்டேனெனமகிப னறிவியென்றான்சென் று.

மன்னவனைமுன்னொருநாள் வந்துனதுமாட் டு
வாங்கி வைத்தகன்றதேட் டு
முற்றும் வழங்காமனீயோட் டு
செய்த வஞ்சமென்னென்றானிருபன் வழுத்துகின்றான்கேட்டு.

என்னுடையநாடுநக ரேனையவைபாக் கி
யில்லா தீந்தேனுமதாக்கி ப்
பின்ன ரேதென்னிடைநீக்கி ப்
பொருளென்றுரைக்கக்கௌசிகனீ தியம்புகின்றானோக்கி 150.

மன்னவாயிம்மோசமென்றன் மாட்டோசெய்வாய்மன்னும்
புவி வழங்குகையிற்பொன்னு ம்
உடன் வந்ததெனத்துன்னு ந்
தாரை வார்க்கையினீசொன்னதுண்டோ வாய்ப்பவென்று
[பின்னும் 151.

முன்னிரவியின்குலத்தோர் மொழிதவறார்நீ யே
யந்த முறைவழுவினை யே
என்றான் முகந்தளர்ந்தவா யே
பேச முயற்சியிலாதயர்ச்சியுற்று மொழிவன்மன்முன்போயே.

மெத்தநினைவழிந்துபித்து மேவுமென்னைநாடி ப்
பொருள் வினவினையானே டி
யெந்த விதங்கொணர்வேன்றேடி க்
கெடு விளம்பியருளென்றுசென்று வேண்டிநின்றான்வாடி 153.

எத்தனைநாட்டொடர்ந்துன்னொடு மிழுப்புண்பதுசென்று
வரு மிடங்கடொறுநன் று
நம்மா லேலாதுவையின் று
பொருளில்லையேலப்பாற்பெயர லென்றனன்வாய்மென்று 154.

கண்கலக்கங்கொண்டிறைவன் கௌசிகனைப்போற்றி க்
கெடுக் கழறுசின்மாற் றி
யெனக் கனியும்வங்கசாற் றி
நிற்குங் காலையிலன்னவனுரைப்பான் கருணைகொஞ்சந்தோற்றி.

பண்புரைக்குமன்னவாவென் பாத்தியதைப்பட் டு
விட்ட பாப்புநிலம்விட் டு
வேறு பதியெய்துவெம்மட் டு
தொலை பகர்கெடுச்சொல்லுதற்கெனக்கோன் பகர்ந்தனன்குடம்
[பிட்டு 156

அப்பொன்மலைகாசியெல்லை யாயபுவிதந் தா
விட்டே னையனைபுகந் தா
காசி யாம்பதியில்வந் தா
பொருளடியனிடைப்பெற்றருள்கென் றான்மிகவேநொந்து 157.

நம்புவதெவ்வாறெனத்தன் னாயகியைவிட்டு ப்
பிற நங்கையைக்கைதொட்டு க்
கற்பு நாணுமுடன்கெட் டு
விட நடப்பவர்போம்வழியனென்று னரபதிசொற்கட்டு 158.

தேசிகனேன்காசிநகர் சென்றவுடன்பொன் னை
நன்கு செலுத்திவைப்பேனென்னை த்
தயை செய்தவதிதன் னை
நீதான் செப்பெனமாமுனியிருபான் றினத்துவென்றான்பின்னை.

காசிநகரேகுதற்கே காணுகிருபங் கு
நாள்கள் கடன்கொடுப்பதெங் கு
எனக் கௌசிகனிரங் கு
சிதநங் காட்டிநாளெண்ணூறினுக்குட் கட்டுகென்றானங்கு 160.

அம்முனிவன்பால்விடைகொண் டாண்டகைதன்றே வி
மக வானுடன்மேவி ச்
செல்லு மளவில்வாசகூ வி
யூர்வந் தளித்ததொப்புத்தந்ததன்பின் பகலுகென்றான்கோவி.

சம்மதமென்றாசளித்த தாணிபனுஞ்சாற் றி
யேனைத் தவத்தரொடும்போற் றி
முனி தனையிரதமேற்றி க்
கொடு சார்ந்தனன்றன்னவர்களொடுந் தானடந்தயோத்தி 162.

மன்னியவம்மாநகர மாக்களெதிர்கொண் டு
வந்து மாமுனியைக்கண் டு
யென்ன வகையெனமருண் டு
வினாய் மண்ணில்விழுந்தழுதனர்தம் மன்னிடைத்திரண்டு 163.

பொன்னெடுந்தேர்நின்றிழிந்த போதனனைக்கூட் டி
நகர் புக்குநிதியிட் டி
வைத்த பொக்கிஷங்கள்காட்டி க்
கரி புரவியிவைநோக்குகென்றான் பூமலர்க்கைநீட் டி 164.

மண்டபம்பொன்மாளிகைநீண் மணியரங்குமன் று
மாட மந்திரஞ்செய்குன் று
பள்ளி மடங்களிவையென் று
கொடு மாமுனிகருக்காட்டியெல்லா மகிழ்ந்தளித்தானன்று 165.

விண்டவரியணைதன்மேல் வீற்றிருவென்றேற்றி க்
காவில் வீழ்ந்திறைவன்போற் றி
நிற்க விழிவழிநீரூற் றி
மனம் வெதும்புமனைவரும்பணிந்தார் விரைந்ததுபோலாற்றி 166.

மன்னவர்மந்திரியர்முதன் மற்றையவர்வீழ்ந் து
தன்பொன் மலரடியிற்றாழ்ந் து
மன மறுகிநிற்கச்சூழ்ந் து
தவ மாமுனிவன்முன்பவர்க்கிம் மதியுரைப்பான்வேந் து 167.

என்னிடத்திற்போலிவர்க்கெல் லீருமன்பியற்றி ச்
சுகித் திருங்களருள்பற் றி
வேறு மியம்புவதென்சுற் றி
யிவர்க் கினியரெவரவரெனக்கு மினியரென்றான்பெற்றி 168.

மற்றதுகேட்டங்கவர்தம் வாய்மலர்புதைத் து
யாமுன் வாய்மையைமறுத் து
விட வல்லமோவென்றோத் து
மன மாழ்கியழுதாரிறைவன் மலரடிபிடித் து 169.

கொற்றவன்பொற்பாவையிளங் குமரனிவர்சில ம்
வந்து குடிகளிடுமோல ங்
தான்செய் கொடுமையலங்கோல ம்
எல்லாங் குறித்தொருசற்றயர்ந்திருந்தான் கோசிகனக்காலம் 170

செவ்வியவித்தன்மையனைத் தியனெனப்புந் தி
யின்றிச் செப்பிவிட்டோமுந் தி
யெனச் சிந்தித்திருந்தந் தி
யுடைச் செம்மலைக்கைபற்றிமுனி செப்புகின்றான்பிந்தி 171.

இவ்வரசுமற்றையவு மீந்திடுவேன்கொள் ளு
தா வியைந்தபொருடள் ளு
மணந் தென்மக்களைநள் ளு
நன் மற் றிருவிந்நகரென்றமைத்தா னெண்ணியொன்றையுள்ளு.

கைபிடிக்கக்கால்பிடித்துக் கடவுளேயடா து
மன்னர் களுக்கிவைகளே து
நீவிர் கற்பிப்பதிப்போ து
பொன்னைக் காசியிற்சென்றீவதேயென் கடமையென்றுசாது.

மைபிடித்தகட்பாத்தை மாதரைக்கலந் து
நானே வாழேன்பொருள்வந் து
பெற்று வரவோராணீதந் து
பிழை மன்னிவிடைதாவென்றடி வணங்கினன் விழுந்து 174.

பூவாசேயுன்பிழைகள் பொறுத்தேனென்றனெஞ்ச ம்
நனி கறுத்தோன்மனவஞ்ச ம்
இவ சொறுத்தோருன்றன்றஞ்ச ம்
எனப் போற்றினத்தையொப்புவித்தான் புண்ணியத்தினம்சம்.

தேவியையுமைந்தனையுஞ் சேவிப்பித்துள்ளேங் கி
மேன்மேற் செருமிமுகம்வீங் கி
நிற்குந் திசளினரைநீங் கி
யப்பாற் சென்றனன்கௌசிகற்பணிந்து செல்வன்விடைவாங்கி.

நகர்நீங்குகை.

வாகனம்வெண்சேடைகொடிசா மாமிலைவகணித் | து
வெளி வருவதனைப்பார்த் | து
மன மறுகியங்கலாய்த் | து
நகர் மாக்களுமன்னவர்களொடும் வழிக்கொண்டனர்போர்த்து.

பாகனசொல்லரசியரும் பாலன்முன்னடக் | க
மன்னர் படையமைச்சர்மொய்க்க | க்
கண்ணுற் பார்த்தோர்விசனிக்க | ப்
பின்னை பார்த்திபன்சென்றுநடந்து பதமலர்சிவக் | க 178.

அய்யவுலகுன்பரமென் றரிச்சந்திரனே | க
வரி யாசனத்தனு | க்
முனி யமர்ந்திருந்தான்மோ | க
மிலா தாரர்கொழுத்தாபதரோ யருகில்வரப்போ | க 179.

வய்யமிபம்பரியிவற்றில் வயவர்வருவி | தி
தொறு மாமறைகளோ | தி
முனி வர்திரிந்தார்சோ | தி
விரிமனைகளெங்கும்பொலிவழிந்து மலிந்தனவேவே | தி 180.

கன்றினொடும்பிடியினொடுங் காமரினஞ்சுற்ற | ச்
செல்லுங் கடகரிபோலுற் | ற
மன்னன் கடிநகரின்கோற் | ற
மதிற் கடந்துநடந்தான்றொடர்ந்தோர் கடலெனப்பின்பற்ற 181.

அன்றருவி யீழ்சரயு வாற்றங்கரைவந் | து
சூழ மவருடனிருந் | த்
தேற்ற மருபலமொழிந் | து
கந்து லாண்டிருந்தானமைச்சர்பணிந் தறைவர்முன்னெழுந்து.

எம்மாசேந்திவண்மீண் டெழுந்தருளவதென் | று
புகல் கெனமுனிவற்கின் | று
கொடுத் திட்டதங்கைதச்சென் | று
பின்பிங்குசெய்துவதேதெலைவன்கோ விரங்கினர்முன்னின்று.

இம்முனிவன்றனைச்சடைதொட் டீர்த்துவனமோட் டி
யடித் திடுதுமிகன்மூட் டி
யிவ னென்னசெய்வான்கோட் டி
விடை யிந்தருளென்றிறைஞ்சினருள் ளெழும்புசினங்காட்டி 183

இவ்விதமன்னவரிசைப்ப வேசெவிபுதைத் து
ஆவி தென்னென்னமையத் து
மறைந் திருந்தங்கெழுதத் து
வத்தி னியன்முனிதாளிறைபணிந்தேதத் தினன்காங்குவித்து 185

வெவ்வியகான்விலங்கனைத்தும் வீட்டினைவாக ந்
தனை வீழ்த்தினையாழாக ந்
கேட்டு விரட்டினைநீமோக ந்
கொண்ட மெல்லியரையின் றம்வைதாய் வேண்டலுன்றியாகம்.

வாங்கிக்கொள்ளுநன்வய்யமெல்லாம் வழங்குவளிப்போது
பெற மறுத்த.யெனிற்றீ து
செய்த வஞ்சகன்றப்பா து
நீயென் வாக்கியந்தட்டாதேயென்றான் மாமுனியப்போது 187.

தாங்கிக்கொண்ணீசிறியர்செயுந் தப்பிதம்பொறுத் து
வேறோர் சமிப்பவரோறுத் து
விட றருகிலேயாவெறத் து
நீதான் றள்ளினும்வாங்கலன்றந்தெசைச் சாற்றினன்மறுத்து 188.

மன்னவன்சொற்கேட்டுமுனி வாட்டமுற்றமுன் னே
கேட்க மகிழ்ந்தளித்தான்பொன் னே
பூமி வழங்செனவும்பின் னே
தந்தான் வள்ளலிவன்கேட்பதொன்று மறுப்பதில்லையென்னே.

சொன்னமும்பின்றருவனென்று துணிந்தனனுவந் து
சொல்லான் சோர்ந்தும்பொய்நினைந் து
செய்புஞ் சூதென்னினிமுந் து
நமைத் தூற்றுவர்பின்கேட்டானெனச் சூழ்ந்தனனிருந்து 190.

இன்றுரைத்தபிழைபொறுத்தே னீவனென்றுசொன் ன
பொரு ளீவாயோநீயென் ன
முனி யியம்பினன்போதன் ன
தன்வாயிறைவன்புதைத்தோதுவனீ திறைஞ்சிச்சென்றுதுன்ன.

அன்றளித்தவென்னுரிமை யாயசெல்வத்தோ டு
கலந் தடைந்ததென்றெண்ணா டு
தெரிந் தானுமுறையா டு
படியாண்டவனேதருவன்சொன்ன வவதியிலுன்மா டு 192.

தாரகர் வருகை.

நேற்றுரைத்தபடிக்கென்னுட னீயனுப்பேரா னை
யென்று நிருபன்முனிதானை த்
தொழ நினைந்தான்மழைக்கோ னை
யவனேரிடவர்னவற்றுமுனி நிகழ்த்துவானவ்வே ளை 193.

சாற்றுபொருண்முழுதுந்தாத் தந்திடிற்கொள்கூ லி
பின்னர்த் தருகெனச்செய்சோ லி
நான்சொல் சபதமுணர்சா லி
வளர் தண்பணைநாட்டிறைபினையாந் தயக்கிலபேற்கே லி 194.

சென்றிலைகாய்கனிகிழங்கு தேடிக்கொணர்வாரு ன்
பசி தீர்க்கவமுதாவி ன்
பாலுஞ் சேரக்கொணர்ந்தாலெ ன்
பசிதீர்வலென்பாப்தந்திடினுந் தீண்டிடாதேநீபி ன் 195.

கன்றுமவருண்ணாப்புதுங் காற்றநிபொன்றந் தே
யுண்ணக் கடவதென்றிருந் தே
மனங் கலக்கங்கவர்நொந் தே
பொய்ம்மை கழறினைழத்நிவண்வருதி கடிதினிலெழுந் தே 196.

என்றுபலபோதனைசெய் தேகெனப்பளிங் கு
மன்பா லெய்தினன்மருங் கு
நிற்கு மெவரையுமொருங் கு
கண்ணுற் றேதுவித்தான்றேற்றியிறை யிருடியொடுமங் கு 197.

நின்றழுதங்கவர்கழிய நிருபனுஞ்சேயோனு ம்
திரு நேருமெழின்மானு ம்
தனி நிலையுணர்ந்துதானு ம்
சென்று னெகிழு தயகிர்த்திகண்டு நிகழ்த்திடுவான்கோனும்.

ஊற்றெனக்கண்ணீரொழுக வுருகியன்பாலென் னை
யணைந் துறுகின்றனை நின் னை
விட் லுகந்தவாரார்பின்னை ச்
செங்கோ லோச்சுமுனிக்கவரொடும்போ யுறுதிநகர்தன்னை 199.

மாற்றுவார்தம்விதியை மந்திரியேயென் று
சொல்லு மன்னவன்முனின் று
யான்பின் வாரலனைற்சென் று
சிவன் வைத்திரேனுண்டெனவிழுந்தான் மண்ணினுளுமுன்று 200

மானவஃபார்த்திவனைவிடின் மாளுவனென்றெண் ணி
யென்பின் வருகென்றருள்பண் ணி
மகன் மடந்தையொடுமண் ணி
வந்த மறையவன்முன்செல்லச்சென்றான் வழியடைவேகண்ணி.

பானலங்கண்மாதுபதறப் பதறவைத் து
செல்லும் பதநடைகண்டுய்த் து
முன்னிப் படிவாவமைத் து
நிற்கும் பானைநினைந்தான்மனத்துட் பார்த்திவனகைத் து 202.

பாலைவனத்திற்போகை.

மாநகாம்விட்டுமரு தங்கடந்துபா லை
வனம் வந்தடைந்தார்காலை ச்
சுடு மணல்வெதுப்பச்சே லை
நிகர் வாள்விழியுஞ்சேயுமிக வருந்தினரவ்வே லை 203.

பூநிகர்மென்காற்சுதனைப் போந்தமைச்சன்றாக் கி
வாப் பூவைபினைநோக் கி
யென்றேள் புக்குமென்றான்பாக் கி
யின்றிப் புவியினொடெல்லாமுனிபாற் பொழிந்தசத்யவாக்கி 204.

இந்திரையுமண்மகளுந மேறுதல்பொரு   து
முனிக்   கிந்திடுதோண்மீ   து
நாயி   னிழியுமவளே   து
காவிட் டேறுவதேதறின்னாகாழ்ந் திடுவனென்றுண்மாது   205.

சந்திரதயன்சுதைசிர் சால்கருத்துக்கண்   டு
கண்ணீர்   ததும்பமனம்பின்   டு
மிகத்   தான்றளர்ந்திரண்   டு
பத தாமரையுஞ்சுடச்சுடப்போனான் சகித்துக்கொண்டு   206.

கட்டெறும்புதேளரணை கருங்குளவிபூர   ம்
இவை   களைமுனிவன்கோர   ம்
உடன்   கடவினன்வந்தீர   ம்
இன்றிக் கமர்விடுமச்சுரமனைத்துங் கலந்தனவந்நேர   ம்   207.

சுட்டடிகொப்பளிக்கநிழற் றேற்றுமிடந்தேடி   ப்
புகுங்   காற்றெருடருங்கூடி   ப்
பருஞ்   சீற்றரவம்நா   டி
யட்டை ளுகைமுதற்பலவுமவண் சூழ்ந்திருக்குங்கோடி   208.

கானலைநீரென்றுசென்று சாலயர்ந்தும்தாக   ம்
கொடு   களைப்படைந்தும்வேக   ம்
படக்   கடிவிடந்தோய்ந்தாக   ம்
மிகக் கறுத்தழகிழந்துமெல்லக் கடந்தனரப்பாக   ம்   209.

வேனிலொழிந்தாறுதலை மேவுகெனவான   ம்
வரு   வெய்யவன்போய்நாண   ம்
செய்ய   வேலைபுக்கான்கான   ந்
தனை மேவிவர்கோமதிநதிக்கண் விரும்பிச்செய்தார்பானம்   210.

மன்னவனங்கிருந்தனனோர் மணற்றிடர்மேற்பே   தை
யொடு   மந்திரிபோய்ப்பா   தை
வழி   வருந்தியகால்வா   தை
யென்னு மங்கலிகாய்கவர்ந்துவந்து வணங்கினன்றாட்போதை.

அன்னவற்றினல்லதெரிந் தாண்டகையெடுத்து ப்
புகர்க் கன்பொடுமடுத் தி
நீயுண் டருள்கெனக்கொடுத்து த்
தொழு மளவிற்சினந்திதுபுகல்வா னவன்கடுகடுத் தி 212.

நினைக்குமுனிவனுக்குமிது நிகழுமென்றுபண் டு
நான்று னோர்ந்தறிந்தாற்கண் டு
இவை நிதமும்பறித்துண் டு
பண்டி நிரப்பிவளர்த்திருப்பனென்று னெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு.

சினக்குணங்கண்டிறைமகனுஞ் சேயிழையும்பாத ங்
களைச் சேவித்தெங்கேசாத ம்
நெய்பா றேநிவதுநீத ம்
தெரி செவ்வியனேயெனவிரக்கஞ்செய்துவிட்டான்வாதம் 214.

திவ்வியமாங்கனியிலைகாய் தின்றுபுனலள் ளி
யுண்டு தெவிட்டிடலும்வெள் ளி
மன்னன் சேயமைச்சன்புள் ளி
மயிற் சிரியலாளொடுமருந்திச் செய்தனன்பின்பள் ளி 215.

அவ்வமையத்தம்முனிவ னுண்டனுப்பவந் து
மழை யானதுகவிந் து
மின்னி யதிர்ந்துறைபொழிந் து
பய மதிகரிக்கச்செய்ததுகாற் றடியொடுகலந் து 216.

நால்வருமத்தாகனொடு நனைந்துகுளிரா லே
யுட னடுக்கியினிமே லே
கெழீஇ நதிவருமுன்னு லே
யப்பா னுமடைதுமெனத்தாக னவில்வனதுகா லே 217.

மேல்வருகாற்றென்னமழை யென்னமின்னலென் ன
இடி வீழ்ந்ததிர்வதென் ன
இந்த வேளையினுமென் ன
உங்கள் விருப்பின்படிக்கெல்லாம்வச விதித்ததெனக்கென்ன 218.

மன்னவனுமைந்திரியு மாதுமடிபூண் டு
வேண்டி வருந்தவவன்மீண் டு
மனம் வந்தெழவேதீண் டு
காலால் வழிநடவிக்கொண்டிழிந்தார் மாநதியூடாண் டு 219.

துன்னியமைந்தனையமைச்சன் றூக்கிவரநங் கை
தனைத் தோன்றன்மலர்ச்செங் கை
பற்றித் துரிதமுடன்சங் கை
யின்றித் தொடர்ந்துநடந்திடக்கடந்தான் றாயநதிக்கங்கை 220.

மேல்வழியுங்கீழ்வழியு மின்னொளியாற்றேறி க்
கரை மேலிவர்களே றி
வரு வேலையினிற்கூ றி
முனி விட்டபடிவந்தனபேய் விரவுகுறள்வீ றி 221.

நீல்வருமேகங்களெதிர் நேர்வதெனநின் று
காமிந் நிமிஷமுமைக்கொன் று
பசு நிணத்தசைகடின் று
பண்டி நிரப்புதுஞ்செந்நீருங்குடித் தென்றனவாய்மென் று 222.

வேதியனைநானேயுண்ண வேணுமெனுமொன் று
சேயென் வீதமெனுமொன் று
பெண்ணூன் மிசைவனெனுமொன் று
நான்முன் மேவுமிருவரையுமுண்டு விடுவேனெனுமொன் று 223.

பீதியுறும்படிமலைகள் பிடுங்கிமரம்பேர்த் து
விண்மீன் பிதிர்தரவேயார்த் து
வரும் பெருமிதத்தைப்பார்த் து
மன்னன் பேதுறவெய்தாமலிது பேசும்பயந்தீர்த் து 224.

வாளிலைவேலில்லையெம்பால் வாருமெமைக்கொன் று
பசி தீருமுடறின் று
விட்டுப் பேருந்துயர்நன் று
சும்மா வருதிரெனச்சொல்லுதலு மறைந்தனவேசென் று 225.

கூளிகள்வெம்பேய்கண்மழை குளிரிவற்றுனேந் து
படுங் குறைவினையறிந் தி
நற்றன் குலவிறையைவந் து
காணுங் குறிப்பினன்போற்சூரியன்முன் குறுகினனெழுந்து 226

கங்குல்விடிந்திரவியெழக் காண்டலுமங்கொன் று
துயர் கழியமகிழ்ந்தன் று
தங்கிக் காய்கனிகடின் று
மிகக் கவனமுடன்சேர்ந்தனர்கங் கைக்கரையைச்சென் று 227.

மங்கையொடுமன்னவன்செம் மலர்நிறக்கைநீட்டி க்
கங்கை வளம்பலவுங்காட்டி ப்
புகர் மகனமைச்சைக்கூட்டி க்
கரை வந்தனனன்னதிபடிந்து மறுபிறப்புமோட் டி 228.

கரையின்மிசைவந்தொருதண் காவனையும்வே லை
பகற் கழிந்திருள்கூர்மா லை
வரக் கண்டினிநாங்கா லை
யப்பாற் கடக்குதுமென்றன்றமர்ந்தார் கடிகமழ்ச்சோலை 229.

தரையின்மிசைக்கண்வளரத் தருணமுனியங் கு
விடத் தான்வனவிலங் கு
மேன்மேற் றுவிநனிபொங் கு
சினத் தனிதமொடும்வந்தெதிர் தடுத்தனவொருங் கு 230.

பண்டொருநாளெம்மினத்தைப் பாழ்படவேல்கொன் று
விட்ட பழிக்குமையாமின் று
வதை பண்ணியுண்பமென் று
நிற்கப் பார்த்தினிதென்றிவரிருந்தார் பயமனத்தகன் று 231.

கண்டிவர்தஞ்சிந்தனையைக் கான்மிருகக்கோட் டி
யப்பாற் கழிந்ததவன்கூட் டி
விட்ட கவியிதுநீகேட் டி
யெனக் கரவலற்குச்சொல்வனிசக் கக்குணம்போற்காட்டி 232.

வந்ததுசற்றின்னம் வாக்கடவதளவில் லை
முனி மாய்கையிற்செய்சல் லை
விட மாட்டாதுமைத்தல் லை
யென்று மாமுனிக்கென்றிடுகதுவே வழிநம்பென்றன்சொல்லை.

அந்தலவசுரிமையுனக் காக்குவதென்பார ம்
மெய்யா லாவதுண்டோசார ம்
பாரென் றனேகபிரகார ம்
புகலம்முனிதாதற்குரைப்பா னுண்டகையங்கோ ம் 234.

என்மனைவிமைந்தரிவு ரென்னுடனேனொர்ங் து
மடி வெய்தினுமுன்றந் து
விட்ட தில்லையெனவந் து
தக வேற்கிலனுனென்றுரைத்தா னீரடிபணிந் து 235.

பின்மறையோன்கேட்கிலையென் பேச்சையிதுபோ து
வரும் பேரிடர்விடா து
சூட்டுப் பிறகறியென்றே து
பதம் பிறங்குதயமாதலுமன் பேர்ந்தனனில்லா து 236.

மற்றையவரொடும்விரைந்து வந்துமுல்லைதீர்ந் து
மலை வளர்குறிஞ்சிசேர்ந் து
சோண மாநதிநீரார்ந் து
கரை மருவொருகாவன்றமர்ந்து வழிக்கொண்டனன்போந்து 237

ஆற்றியவெங்கானுமலைத் தொடருங்கடந்தே று
முன்னீர் தோயமுனையா று
மணி தாயெதிரவீ று
திகழ் தோன்றலதன்றின்கரையைத் துன்னினனவ்வா று 238.

காவலனைவிட்டுவந்த கௌசிகன்பாற்சென் று
புகுங் கற்பழகிதென் று
புவிக் காரிகைமேலொன் று
சினங் காட்டிபிடித்தேகியதக் காளிந்தியுமன் று 239.

மாவலிமன்னவன்றுறைநீர் மற்றையவரோடு ம்
படி மஞ்சனஞ்செய்தாடு ம்
பெடை மருவவிளையாடு ம்
புள்ளான் மலியுமணற்பரப்பமர்ந்தான் வளத்ததந்தமேடும் 240.

கோசிகனப்பொழுதினைக் குறிப்பினொடுந்தோற் றி
வரக் கோனடிகள்போற் றி
யாதுங் குறையுளதோசாற் றி
யருள் குணககடலேயென்றிரந்தான் கோபமதையாற்றி 241

நீசிரமப்பட்டனையிந் நீள்வனமடைந் து
புவி யாளபுரியில்வந் து
சொல்லைக் கேளினியுகந் து
வேறு நினையலொருவார்த்தைமட்டு நிகழ்த்துவைவிதந்து 242.

ஈந்ததில்லைநாடுநக ரென்றுரைசெய்போது ம்
குறை வேதிதிலென்றோது ம்
தவ விருதுமுன்போர்தீது ம்
புகா விதயமுடையவன்மறுத்தங் கியம்புகின்றனீது ம் 243.

வீந்தெதம்மொடுமெங்கிளைஞர் வேறுளபிரா ணி
முற்றும் வீழினுந்திரா ணி
கெட வெந்நாகேகா ணி
யென மேவினுமொவ்வேனிதென்றான் மேன்மைப்புகழ்பேணி.

பார்த்திவனைகாணினியிப் பாலடர்ந்தகா டு
நதி பருப்பதங்களூ டு
புறப் படினதிகபா டு
மணம் பண்ணியென்மக்களையணைந்தான் பட்டணமோடு.

வார்த்தையைத்தடாமலென்பின் வாவெனவேவெட் டி
யெனை வகிர்ந்திடினுந்திட் டி
னீதான் வைதிடினுநெட்டி த்
தீயின் வாயெரியவீழ்த்திடினு மாட்டேனென்றான்றட்டி 246.

மாதவன்வெகுண்டினிமேல் வருவதறியென் று
புற மறைந்தொருசார்நின் று
தன்பால் வாகினியைச்சென் று
புகர் மருவலுங்கண்டேகினன்செய் வகைவினைநவின் று 247.

ஏதமுஞ்செய்வஞ்சனையு மிம்முனிபாற்கேட்டு க்
கரை யிருந்தவர்தம்மாட் டு
வந்தெய் தினன்புகரோனீட் டு
வழி யேகினாரந்நதியையகன் றெல்லவருங்காட் டு 248.

அக்கினியைமுனிவனழைத் தனுப்பவெதிர்வந் து
புகு மதரினைவளைந் து
கொண்ட தாங்கிவரடைந் து
கழை யடருமிக்கானெரிவதென்னொன் றூர்மனமிடைந்து 249.

இக்கனல்வெம்பசியினழன் றெழுந்ததுவிண்டா வி
மன்ன ரிருங்குலத்தோரா வி
யுண்டா லேயடங்குமோ வி
யெனவியம்பினன்பார்க்கவனிதுகேட் டியம்புவன்கோன்மேவி.

அந்தணன்சொல்லியபடியோ ராருயிருந் தி
விட்டி டடங்குமெனின்முந் தி
யானே யடைந்திறப்பேன்பிந் தி
நீவி ரனைவிரும்போம்பிழைத்தெனச்சென் றுனிறைவருந்தி 251.

மந்திரியம்மன்னவன்செம் மலரடியிற்றாழ்ந் து
நின்பின் வருமடியேன்வாழ்ந் து
நிற்க வன்னியிடைவீழ்ந் து
நீயோ ாயுவதென்றேகினன்முன் மாயத்துயராழ்ந்து 252

அன்னவனைக்கட்டியணைத் தன்னனேமீண்டு ந்
தீயு ளடங்குமோதான்மீண்டு ம்
புவி யாசரையேவேண்டு ம்
என்று ராதலினுனிறத்தலேநன் கனைவிரும்பின்றுண்டும் 253.

என்னருமைமைந்தனுட னேந்திழையைக்கூட்டிச்
சென்றாண் டெல்லையினைக்காட்டி
விடற் கியாவருளர்கேட்டி
யெனு மேல்வையின்முற்சென் றுரைப்பா னிறைமகன்மனுட்டி.

மாந்தரினுலேயிறத்தல் வாழ்தல்பெண்கட்கென்று
சொல்வர் மந்திரியேயின்று
நான்றீ மாய்வனுடனின்று
நீயென் மன்னவனைக்காத்தியெனு வாவினண்முற்சென்று 255.

போந்தவண்முன்வீழ்ந்தடிகள் பூண்டுமகனனீனை
நீவிர் பொன்றவோதானென்னைத்
தவம் புரிந்துபெற்றீர்முன்னை
யானிப் பொழுதழல்வீழுவன்பிழைத்துப் போமினென்
[றான்பின்னை 256.

இப்பருவத்திவ்வறிவு மித்துணிவும்வந்த
தெவ்வா றெனவிழிநீர்சிந்த
வனைத் திரங்கிநமையிந்த
நெருப் பென்செயுநீநிற்கெனவிட் டியம்புவள்போய்முந்த 257.

செப்பியநல்லறம்பலவுஞ் செய்கலமேற்றீய்ந்து
விடச் செய்யெமைநீகாய்ந்து
சுடுந் தீக்கடவுள்வாய்ந்து
வரு திக்கெனக்காரொன்றரிவை சென்றனளுட்பாய்ந்து 258.

இன்னணம்பாய்தலுமிவள்கற் பென்னுங்கனலின்று
நமை யெரித்துவிடுமென்று
பயந் திம்மெனுமுன்னின்று
சுடா தில்லையெனும்படிக்கடங்கிற் றேதழலுமன்று 259.

பின்னாவ்வேய்வனமுழுதும் பிரசமலர்வாவி
யாகிப் பிறங்கலுமுலாவிக்
கற்பின் பெருமைபுகறேவி
யொடும் பேர்ந்தடைந்தான்வாரணவாசியைப் பெருமான்மேவி.

காசிசேர்கை.

அண்ணியவம்மாநதிநீ ராடிவினைதீர்த் து
நாட்டி னமைதியெலாம்பார்த்து த்
கொண்டங் ககன்றடைந்தார்சீர்ததி த்
திகழணிமதில்சூழ்காசிநக ரன்றுவகைகூர்த் து 261.

விண்ணிகாங்கரிநெடு வீதிவழிப்புக்கு ப்
புரம் வேவறுனைக் கு
நின்ற விமலர்சந்நிதிக் கு
வந்து வேண்டித்தொழுதொருபொதிப்போய் வீற்றிருந்
[தார்தொக்கு 262.

மன்விசுவநாதனையே வாழ்த்தினரிருக்க க்
கடை வாயமைச்சன்றக் க
பண்டம் வாங்கிக்கொணர்ந்துய்க்க த்
திருமாதுசமைத்திட்டனள்கை வாய்பரிமளிக் க 263.

கன்மனப்பார்ப்பனன்மறுநாட் கண்சிவக்கச்சீறி க்
கடன் சட்டிலேயேற்றே றி
யப்பாற் காலெடாதமீ றி
யெனக் காய்ந்துரப்பினுஞ்சிலசொற் கடுமையுடன்கூறி 264.

வேந்தனெதிரொருரையும் விள்ளலன்கண்முத் து
முத்தா வீழ்த்தனனீர்தத் து
கயல் விழியினடுக்கித் து ச்
சும்மா வெய்துயிர்த்திதென்னென்றுநிசெய் விதத்தை
[யென்றுளுற்று 265.

வந்திழைகண்கலுழ்ந்திடநின் றிரங்கியிந்தவா று
சொல்ல வென்னிடையில்லே று
பொரு ளிருக்கிறதோகூ று
முனிக் கீய்ந்தபின்பென்றேங்கினன்பா ரேந்தாசரோ று 266.

இல்லையுண்டென்றந்தமுனி யென்னுவதல்லா து
காமெண் ணியநிற்பயனை து
கெடு விறுதியுமின்றோ து
சேயோடென்னைவிலைசெய்திவர்க்கீ கென்றனளப்போது 267.

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனே ராயிழையிவ்வா று
சொல்ல வாவுமையெவ்வா று
விலை யறைகுவனிவ்வூ று
நமக் கானதென்னென்றெண் ணியிடைந் தானந்தத்தெவ்வேறு.

எம்மைவிலைகூறலரிதென் றுடன்படா து
நீதா னிருந்திடில்விடா து
விதி யென்றனடடா து
செயலேதினிவேறென்றெழுந்தானையாசிரா து 269.

வெம்மொழிக்ட்சத்திரிய வேதியனுகன் று
நன்று விற்றிடென்றான் தன் று
மனை வேந்தனழகொன் று
தன்மான் விழியைபுஞ்சேயைபுமுன்விட்டு விளம்புவன் [பின்சென்று 270.

புற்றலைமேலிட்டவிந்தப் பூவையைச்சேயோ டு
விற்பான் போந்தேனிவ்வூரு டு
கொண்மின் பொருள்கொடுத்தென்பா டு
தீரப் புண்ணியர்காளேவலுவல் புரிவரிவரி டு 271.

பற்றியமுற்றிவினையிப் படியலைக்கவந் து
விலை பகருகிறேனெனுந் து
பொருள் படைத்தயாகாடந் து
கொண்மின் பண்பொடெனுயிர்தொறும் பகாந்தனனடந்து 272.

காணதுபின்விழுக்கட கடவென மெய்தள்ள ச்
செல்லு நரபதிமுன்புள் ள
பலர் நாடிவிலைகொள்ள த்
தகு நன்னியயாவர்க்குள நிந் நகரிலென்பார்மெள் ள 273.

பூணுறு மிந்நோன்றன தன் போலுநிதியுள்ளா ர்
அன்றிப் பூவிலுள்ளார்கொள்ளா ர்
இந்தப் பூவையவர்கள்ளா ர்
திருப் புத்திரன்றேவருநவிலெனப் புகன்றடர்வர்வில்லார் 274.

இங்கிவர்க் கிவ்வாறுவிதி யெய்ப்பெதென் னென்பார்
பல ரிரங்குவர்கண்டன்பார்
பல ரிருந்திவர்கண்முன்பார்
அரசியற்றினவரென்பர்பல ரியலறிவோரென்பார் 275.

(காலகண்டர் வருகை).

கொங்கிருக்குந்தாராசன் கூறியதுகேட்டு
மற்றுங் கூறெனவோர்வீட்டு
நின்றோர் குலமறையோன்வேட்டு
வாக் கோதையொடுஞ்சேயைவிற் பேன்கொண்மர்க்
[கென்றான்மீட்டு. 276.

காதலிக்குஞ்சேய்க்கும்விலை கட்டுரைநீயென்று
சொல்லக் கைகமலமேனின்று
வல்லான் கவண்விடுகற்சென்று
புகக் காணுயாத்தளவுகுவி கனகமென்றானன்று 277.

நீதாத்தக்கவளாயென்பா னேருவித் துன்பொன்னைப்
பெற நிற்குமவன்றன்னை
யழை நீட்டிப்பநிங்கென்னை
யென நீங்கருமத்தாகனைக்கூய் நிருபன்விட்டான்பின்னை 278

பொன்னிவர்க்கியென்னவிரு பூசுரருங்கட்டுத்
தம்முட் பொருநிக்காந்தொட்டுக்
கொண்டார் பூபதியேசுட்டு
பொன்னைப் புக்கதென்றுதாகன்மற்றும் புகனுவன்வாய்விட்டு.

பன்னியவுன்றேவிதனைப் பாலனொடுஞ்சேர்த்துக்
கொள்ளிப் பார்ப்பனனுக்கித்து
முறி பண்ணிக்கொடுதீர்த்துப்
புறப் படுவதற்கென்றுனெனவநும் பரிதவிக்கப்பார்த்து 280.

தெய்வமிவை செய்யதெனுந் தேற்றமுடைவேத்து
முறி தீட்டிமுடித்தேத்து
சேயைத் தேவியொடாமீத்து
நீசே திக்கிவர்க்கென்றெருப்புவித்தான் சேவித்தவற்போர்த்து 281.

சைவமறையோன்மனைபோய்ச் சாரநிற்கும்வல் லி
மகன் றன்னோடணைந்தல் லி
மலர்த் தாளிணையைப்புல் லி
மனந் தத்தளியேலெங்கட்கெனத் தானழுதாள்சொல் லி 282.

மன்னவர்களோடுமண மண்டபத்திலன் று
கண்ட வான்முகத்தையின் று
வரை வயங்கக்கண்டேனென் று
காண வாய்ப்பதினிக்கோவெனமுன் மறுக்கமுற்றுணின் று 283.

இன்னணாநின்றரற்றி னேந்தன்மிகவேங் கி
மனை மிடைவரெனத்தாங் கி
விடை யேற்றகன்றுணீங் கி
மன்ன னிருங்கழுத்தைப்பூண்மேக னிறைக்கழுதான்றாங் கி 284.

பூமிமுதற்பொருளினெனும் போகாதொருபார ம்
எனப் புதல்வனமர்தார ம்
உனைப் பூணுற்றநிதநா ம்
வந்து போக்கினையோவதுவுமெனப் புலம்பினனந்நேர ம் 285.

காமருசேய்கைகழற்றிக் கடுகிமிகவேர்த் து
செய்ய காமலர் தொட்டீர்த் து
சென்றான் காலகண்டன் பார்த் து
நின்ற காவலன்மண்மேல்விழுந்தான் கவிழ்ந்துதுயர்கூர்த் து 286.

சற்றுமசைவற்றொருங்கிச் சாய்ந்துவிடநோக் கி
யமைச் சன்றழுவித்தூக் கி
யென்னீ தளர்ந்தனைமெய்வாக் கி
யெனச் சாற்றினன்றேற்றாவவற்குத் தன்னுணர்ச்சியாக் கி 287

தெற்றெனமன்னவனைவசந் தீர்ந்துடனெழுந் து
முன்செய் தீவினையைநொந் து
பின்னர்த் தேறிநின்பால்வந் து
பொருட் சேர்ந்ததுசொல்லெனத்தாகன் செப்புவன்புகுந் து 288.

மாமுனிவன்றன்பொருள்கை வந்ததினிவே று
கூலி வழங்கதுவென்பே று
மறு வார்த்தையுண்டேற்கூ று
கென வள்ளலிசைந்தெத்தனைபொன் வழுத்துகென்றான்மாறு.

ஆமதுபத்தாயிரம்பொன் னரிச்சந்திராவென் று
சொல்ல வளித்திடுவேனன் று
வாவென் றழைத்தாசன்சென் று
மதி யமைச்சனைப்பார்த்தெனைவிற்றிவர்க் கடையென்றனை
[னின்று 290.

அம்மொழிதன்செவியில்விழ வாண்டகையேயன் னை
யாகின் ரூதரித்தவுன் னை
விற்க லாகுமோயாமெனன் னை
நீவிற் றளித்தருளென்றழுதடி பூண் டானமைச்சன்மன்னை 291.

விம்முறசெம்மலும்விழிநீர் விட்டெடுத்தனைத் து
விஸ்வா மித்திரனினைத் து
செய்யும் விதத்துக்கினிதொத் து
விடும் விற்பினுனையென்றிரங்கி விளம்புவன்வலித் து 292.

எற்குமோகானுன்னைவிற்ப திப்புவிக்குத்தானு ம்
பிறி தென்செயலானானு ஞ்
சலிப் பெய்தாதெவர்க்கேனு ந்
தாழா தென்னைவிற்றிங்கிவர்பொருளை யீயென்றனன்கோனும்.

மேற்புகறற்கின்றிமன வேதையொடும்பண் டு
செய்த வினைப்பயனீதுண் டு
பண்ணி விடுவதென்றுட்கொண் டு
பல வீதியுமன்னனையமைச்சன் விலைபகர்ந்தான்விண் டு 294.

(வீரவாகு வருகை).

சோதிமுடிமீதினிற்புற் சூடிமனுநீ தி
யுணர் துணைவன்விலையோ தி
வாத் தூயவன்செல்போ தி
லங்குத் தோன்றினனேர்புலைமகன்றான் றன்னிடுமவ்வீ தி 295.

பூதிகொள்கோமாமிசக்காப் போந்திறக்கிவைத் து
தன்வாய் புனைதுகில்புதைத் து
நின்றன் போல்பவரிடத் து
விற்கப் போகுமோவப்பொன்றரினென் றுன்குலந்தெரிந்து 296.

உண்டகுடக்கண்மயக்க மோங்கிநிற்கும்வீ ர
வாகு வுரைத்ததுகாதார க்
கோன்கேட் டுற்றினியார்நேர த்
தகு முத்தமனேவிற்றிடென்று னுறுத்திக்கடன்தி ர 297.

திண்டிறன்மந்திரியவன்கட் சென்றுவிலைகூ னே
யின்று செய்வன்றனவா னே
யென்று செப்பிமுறிதா னே
யொன்று தீட்டிக்கொடுத்திறைவனையுஞ் சேரநல்கினானே.

அங்கவன்கட்பெற்றபொரு ளத்தரகர்க்கீந் து
செல்கென் றனுப்பியபின்வேந் து
மல ரடியிணைக்கீழ்வீழ்ந் து
மதி யமைச்சனழப்புலையனரு காகினானேபோந் து 299.

துங்கமலர்த்தாளுறுநாட் டொட்டுன்பரிசார ஞ்
செய்து துலங்கினேனிந்நேர ம்
விற்கத் தோன்றியுநான்வார ம்
விட்டுத் தொலைகிறேனென்றமைச்சர்பிரான் சோர்ந்தனன்
[காண்கோம் 300.

ஆவிறைச்சியாயிதற்கென் றணைந்தமறைக்கா வை
யெடுத் தவன்கொடுத்துக்கோ வை
மனைக் கழைத்துச்செல்லுமேல் வை
யமைச் சன்புலம்புற்றகன்றனனுந் தமைத்தருள்வேதா வை 301

காவலர்க்குண்மேலவன்கொள் கடையன்குடிலுற்று க்
கொணர் காவடியைவைத் து
நிற்குங் காலவன்விளித்து ச்
சொல்வன் கட்டுறுமோர்கொட்டிலினுட் கார்ந்திகைதெடுத்து 302.

மன்னியவெஞ்சுடலையிற்போய் வரும்பிணங்கள்பா டை
மிசை வாங்கிப்பணமா டை
யென்பால் வழங்குன்பசிப்பீ டை
யொழி வாய்க்கரிசியாலதற்கா வைத்துக்கொள்ளோர்கூடை 303.

(மயானங்காக்கை).

என்னிடங்காற்பணமுழத்துண் டெனுமிரண்டுந்தந் து
வஞ்ச மின்றியேகாபந் து
செய்தங் கிருவெனவுகந் து
நன்றென் றெய்தினனயோத்தியர்கோ னீமமதைவந் து 304.

எப்புறமும்பார்த்திருத்தற் கேலுமொருதிட்டி ல்
கட்டை யேய்கழியிற்கொட்டி ல்
வனைந் தேயதன்மேற்கட்டி ல்
கிடைத் தேற்றியிருந்தான்றுயிலா தேறியந்தமட்டி ல் 305.

அப்பெறுமாடையும்பணமு மாள்பவனுக்கீத் துப்
பெய்வாய்க் கரிசியைத்தான்சேர்த் து
வைத்தாங் கமர்ந்திருக்கநீத் துச்
சென்ற வமைச்சன்மறுநாட்டுருவி யாங்கடைந்தான்பார்த்து 306.

பற்றுகுறைக்கட்டைநெடும் பாடைத்தடிகொண் டு
கட்டுங் கூடத்திடைக்கண் டு
மனம் வாடித்தியக்சண் டு
மகி பாவிதுவென்னெனவிழுந்தான் பார்மிசைப்புரண்டு 307.

கொற்றவர்வந்திறைஞ்சமலர்க் கோதையர்கள்கூத் துச்
செய்யுங் கோயிலினைநீத் து
வருங் கூலிகள்கைகோத் து
நடங்கொள்ளிடமோவுற்றனைகண் கொட்டிடாதேகாத்து 308.

என்றுசத்யகீர்த்தியழு தேங்கமன்னன்கண் டு
விதி யீசனையுப்பண் டு
விட மேற்கச்செய்ததுண் டு
நம்மா லேயதுதவிர்ப்பதெவ்வா றிரங்கலென்றுன்விண்டு 309.

மன்றெரிக்கவேதெளிந்த மந்திரியுமுற் று
றனி லைகிடக்கோன்பெற் று
வைத்த வாய்க்கரிசிமுற் று
மவன் மாட்டளித்தான்கொள்புலையன் வழங்கியதுஞ்சொற்று

போற்றியதைவாங்கிக்கொடு போய்ப்பசும்புல்லூ டு
வைத்துப் பொசிந்துபசுமா டு
தன்னைப் புசிப்பித்ததுபோ டு
சாணம் பொருந்தரிசியைசசமைத்தான் புனிதஞ்செய்பிற்பாடு.

சாற்றுமிவ்வாறவ்வமைச்சன் சமைத்துதவவுண் டு
பண்ணித் தங்கினன்றிரண் டு
மகி தலத்தரசர்கண் டு
தொழத் தானரசிருந்தவரிச் சந்திரனுந்தொண் டு 312.

பார்ப்பனன்றன்மனைபுகுபொற் பாவையதிகா லை
முதற் பகற்பொழுதுமா லை
யிராப் பாகிவரைவே லை
யது பார்த்திடுகூழண்டுதுயில் பண்ணுவளோர்மூ லை 319.

ஏர்ப்பசுங்கிள்ளையின்மொழிகை யினிலுலக்கைகொண் டு
தளர்ந் தெய்த்திடைதுவண் டு
நெற்குத் திடுகொடுமைகண் டு
மனா தேங்கினாரமபையென் னியைபெனமருண் டு 314,

அன்னவளைத்தான்விலைகொண் டாள்பவனோகோ வி
யவற் கமைந்திருக்குந்தே வி
யவ ளவனிலுமாபா வி
சற்று மன்பிலர்வன்கணரொழியா தலுவல்சொல்வார்கூவி 315.

மன்னிளங்கோவுந்தினமும் வண்கதிர்கண்முற் றி
யுள்ள வயல்கடொறுஞ்சுற் றி
யரி வாளினரிந்தெற் றி
மனை வாய்க்கொணர்வான்போய்ச்சமித்து வகைகளுங்கைப்பற்றி·

ஏவுமிவர் வைதடிப்ப சென்றபயம்வந் து
துயி லெழுப்பிடவெழுந் து
பணி யியாவையும்புரிந் து
பின்ன ரிரவிடுகூழிவனுமுண்ப னியாயொடுமிருந் து 317.

மேவுசிறுவரொடுமொருநாள் விறகில்லசமித் து
வகை வேண்டினவெடுத் து
வழி மீள்பொழுதடுத் து
புதர் விரிதருப்பையிருந்ததிவன் விழியெதிர்தழைத் து 318.

இங்கிதுவிட்டேகிலைய ரென்பவர்சினந் து
கொள்வ ரென்றுளமபயந் து
சுமை யிறக்கியேகவிந் து
நின்றங் கிலகுமொருவடநிழல் வைத்தேகினன்புகுந் து 319.

செங்கைகொடக்குசையதனைச் சேர்த்தறுக்கவந் து
முனி செயற்படிமறைந் து
தங்கு சீற்றரவெழுந் து
கையிற் றீண்டியதவ்வரிச்சந்திரன் சேயினைவிரைந் து 320.

ஆவெனக்கைமலரைவிதிர்த் தாயிடைநின்றோ டி
யய லலறிவிழுந்தா டி
யதை யாலடியிற்கூ டி
நிறை யன்புடைச்சிறுவரனைவருந்தென் னறைதியென்றோர்வாடி 321.

பாவியாக்கடித்ததிதோ பாருமெனவேங் கி
மொழி பகருகையிலோங் கி
விடம் பாய்ந்ததுயிர்வாங் கி
யது பார்த்திதுவென்பாவமென்றப் பாலர்துயர்தாங் கி 322.

அத்தடத்தாலடியினில்வந் தவரவர்சமித் து
விற கட்டுகளெடுத்து ப்
பக லவன்கடலகத் து
புகு மளவினில்வந்தங்கர்புக் கார்தடதடத் து 323.

புத்திரன்வந்திலன்பொழுது போயினதேயென் று
வெளிப் புறத்துவந்துநின் று
மிகப் புலம்புமவள் துன் று
சிறுர் போந்ததுகண் டேவினவிப் போற்றினண்முற்சென் று 324.

உங்களொடும்வந்தமக னெங்கெனவினு வி
யவ ணுற்றதெலாமே வி
யவ ரோதிடலும்பா வி
யையை யோவெனவீழ்ந்தாள்பதைப்பற் றேய்ந்தனள்போலாவி.

பொங்கியவெந்துயர்க்கடலிற் புக்கமிழுணங் கு
பின்பெண் புத்திரனையங் கு
பணி பொன்றுவித்ததெங் கு
குறி புண்ணியர்காள்யாதுரைத்துப் போம்வழியொழுங்கு 326.

என்றழுதுசோருமவட் கிங்கியவர்கா லே
விடா தேகினங்கோரா லே
நிற்த மிருக்குமவடபா லே
குசை யிண்டுபுதாதற்குத்தெதற்கென் றியம்பிச்சென்றார்மேலே.

இன்றொருகம்பாலகனுக் கிறுதியெனுவேங் கி
வழி தெரிகநடவேகீங் கி
மனத் தெழுதுயரந்தாங் கி
யகத் தேகினளான்பவருக்கஞ்சி யேயாற்றுளோங் கி 328.

அப்பனவன்வீட்டினில்வந் தாங்தொழில்புரிந் து
முடித் தானபின்பணிந் து
பணி யான்மகனிறந் து
விட்டா னையனேபோய்வருவலெனு வழுதனள்விழுந்து 329.

செப்பியசொல்கேட்டிடலுஞ் சீற்றமுடனன் று
நன்றென். றேட்டழிந்தநின் று
மகன் செத்துவிட்டானென் று
நீயார் செல்வதற்கென்றுனுரைப்பித் திடுக்கிடவாய்மென்று 330.

179822

போவதுகூடாதெனவே பூசுரன்கடிந் து
கொள்ளப் பொட்டெனவிழுந் து
காவிற் புத்திரனிறந் து
விட்ட போததுகேட்டிருப்பதோயான் பொய்யுயிர்சுமந் து 331.

மேவியேமைந்தனையெடுத்து வெய்தடக்கிக்கங் கு
லது விடிதருமுன்பிங் கு
வரு வேன்மனதிரங் கு
விடை வேதியனையருள்கவெனு வேண்டினளணங் கு 332.

கன்னிபடுங்கண்கலக்கங் காலகண்டன்கண் டு
சற்றுட் காருணியங்கொண் டு
பணி கஞுமகிகமுண் டு
விடி காலைவருவாயெனிற்செல் கடுகவென்றுன்விண் டு 333.

அன்னவன்சொல்லதுசெவிபுக் களவினினடந் து
கடி வளநகர்கடந் து
புற வெளியினையடைந் து
சென்றளாவெனதாருயிரையனை யாயெனவிரைந் து 334.

0-1892

பாவிவயிற்றிற்பிறந்த பாலகனேயென் று
தெரி பாதையெங்குஞ்சென் று
சென்று பார்த்தவுழன் று
கண்ணீர் பாயவிழுவாளெழுவாள் பரதவிப்பாணின் று 335.

ஆவியைவிட்டேயலமந் தங்குமிங்குந்தேடி த்
தேடி யாவுடல்போன்றோடி ப்
புத ரடாவனத்துண்ணு டி
யவ ளன்றுறுவெந்துயரினையெவ் வாறுரைப்பேன்பாடி 336.

கட்டைகளிட்டுதிரம்வரு காலினின்முட்டைக்க ப்
பற்றைக் காடுகண்மேற்பியக்க ச்
செடி கஞுமயிர்பறிக் க
வழி காணலளாதித்திரிந்து களைத்தனள்காலெய்க் க 337.

இட்டடிதோறுங்குருதி யேவடியநெட் டு
விரைந் திருளின்வழிதொட் டு
நடந் தேவிறகுகட் டு
வைத்த விடத்திருந்தவாலனைவந் தெய்தினள் கண்டிட்டு 338.

கண்டடையாளம்பிடித்துக் காரிகையாள்தே டி
யயர் காலையயல்கூ டி
நரி கழுகொடுபேயா டி
நிறை கானடுவிற்றொன்றிடக்கண் டாள்பதறியோ டி 339.

தண்டமெனக்கண்டலறித் தாவிவிழுந்தெட் டி
யவன் றன்னொடுருண் டோட் டி
வசந் தப்பியேபற்கிட்டி ச்
சும்மா தான்கிடந்தாளுயிரொடுங்கித் தளிர்க்கையினாற்கட்டி 340.

கட்டிக்கிடந்தாளெழுந்தாள் கவிழ்ந்திருந்தாளேங் கி
யிரு கைகளினுந்தாங் கி
மிகக் கதறிமடிவாங் கி
வைத்துக் கன்னமுகந்தலைதடவிக் கரைந்தழுதாளோங்கி 341

பட்டுவிடந்தோய்ந்துருண்டு பாரில்விழுந்தா வி
விட்ட பாலகனேபா வி
நானும் பார்த்திபனுமே வி
யினிப் பண்ணுவதென்பண்ணியதென் பாவங்கண்ணாவி 342.

என்னிளஞ்சேயேசெடியூ டிறக்கவிதியே து
பறை சிறக்கவொலியா து
படர் சிறைக்கழுகுமோ து
தொனி யின்முழக்கோவாய்த்ததுனக் கேற்கவிதுபோ து 343.

மன்னவனைத்தானிழந்த வருத்தமுன்னுனீங் கி
யுயிர் வைத்திருந்தேன்றாங் கி
யென்னை வஞ்சித்தாயேதாங் கி
யடா மைந்தனேயெவ்வாறினிநான் வாழ்ந்திருப்பேனேங்கி 344.

என்னைவிட்டுநீதனியா யிவ்வனத்திறக் க
வுன்னை யியலுமோமறக் க
மறந் திருப்பனோசிறக் க
வொன்று மென்னாதிறந்தாயே யெண்ணம் யாவுமேபறக்க 345.

மன்னவன்வந்தென்னருமை மைந்தனெங்கேமா தே
யென்றால் வாயிறெரிந்தப்போ தே
கண்ணீர் வடித்திடவல்லா தே
வேறே வாய்திறந்தென்சொல்வேன்சொல்லும் வகையிருந்
[தாலோதே 346.

வற்புறுமாமுனிக்கவனி வழங்கினதாயாச ம்
இல்லை மதிதயன்றன்றேச ம்
ஆண்டு வசிக்குமவகாச ம்
பின்னால் வருமுனக்கென்றெண்ணினேனான் வந்ததிந்தமோசம்.

கற்பகம்போலீயுமலர்க் கையிரண்டுந்தூங் க
வொளி கன்றிமுகம்வீங் க
வென்றன் காளையுயிர்வாங் க
வந்த காலனேயேன்விட்டாயென்னைக் கண்டிருந்திங்கேங்க 348.

கண்மணியேயென்மகனே காட்டில்வந்தேன்செத்தா ய்
செத்த காரணஞ்சொல்பித்தா ய்
யென்னைக் கலங்கிடவோவைத்தா ய்
அப்பா கண்ணைவிழிபொய்த்துயிலோ காட்டுகிறாயெத்தாய் 349.

மண்முழுதாளிறைவன் மணிமார்பில்விளையா டு
கின்ற மாண்பனேயென்பா டு
பாரோர் வார்த்தைசொல்லன்போ டு
வந்து வள்ளலுமீளாரெனவோ மாய்ந்ததுகானா டு 350.

தங்கமேயென்சொற்குச்செவி சாய்பிரதிசாற் று
மூகந் தனைத்திருப்புதேற் று
எல்லாந் தவிர்த்தென்மடிவீற் ச்
சும்மா தானிருக்கின்றாயேயுயிர் தளைந்திட்டானோகூற்று 351.

பங்கமில்புண்ணியம்பலவும் பண்ணினதேயன்றி ச்
செய்யோம் பாவங்கள்செயந்நன் றி
கெடோம் பாலகனேகன் றி
நீயும் பட்டதென்னகஷ்டமின்று பயன்பேற்றுயோபோன்றி.

கோசிகர்க்குதாங்களென்ன குற்றஞ்செய்தோம்பண் டு
வீணிற் கோபமவர்கொண் டு
மிகக் கொடுமைசெய்வதுண் டு
நீயுங் கூட்டோசினந்தேன்கடித்தாய் கோளரவேகண் டு 353.

பேசிலேயோர்வாய்மையுமென் பேரின்மனஸ்தாப ம்
என்ன பிரமனிட்டசாப ம்
யாரே பிழைப்பர்பரிதாப ம்
இது பெற்றவெனக்கெப்பொழுதும் பேருமோவிச்சோபம் 354.

என்றிரங்கிநாழுமிறந் திடவேநலனென் று
நினைந் தெழுந்தனள்பின்னின் று
மனத் தெண்ணினளுள்ளோன் று
தகித் திவளையடக்குவரெவரென் றேங்கினள்கவன் று 355.

சென்றுவருகென்றவையர் செப்பினரோர்நேம ம்
இப்போ சென்றதரையாம ம்
இன்னுஞ் செல்லுமொருசாம ம்
போவோஞ் செல்வனேவாவென்றெடுத்துத் தேடிச்சென்றுளீமம்.

காட்டுறைநாய்நரியினங்கள் கவ்வியிழுத்தோ டி
நிற்கக் கழுருகண்மேலா டி
விழக் கழுதுகுறள்கூ டி
வரக் கட்டமொடும்போயினளே கால்களுந்தள்ளா டி. 357.

பாட்டினமைத்தெப்படி யான் பகர்வதவள்:பா டு
நடுப் பாதியிரவூ டு
பெரும் படுகர்புதர்மே டு
பல பார்க்கலணின்றிலளணைந்தாள் பாவுசுடுகா டு 358.

பேயுகரிநாயுநின்று பிணங்கிக்கொள்ளுஞ்சிற்ற ம்
எழும் பிணத்தின்வெடிநாற்ற ம்
தழற் பிடித்தெரியுந்தோற்ற ம்
எல்லாம் பிறங்கத்தெரிந்திமமென்றே பெரிதுங்கொண்டாள்
[தோற்றம் 359.

மாயுமகவைத்திருத்தோள் வைத்துவழிதட்டி த்
தடு மாறியவண்கிட் டி
வந்த மாதாசிகட் டி
யணை மைந்தனைக்கீழ்வைத்துரைப்பாள் வானவரைச்சுட்டி 360.

தேவர்களாவுங்களையான் சேவிக்கிறேன்வந் து
நின்று செய்யுமின்காபந் து
பெருந் தீவினையேனெந் து
பெற்ற செல்வனையென்றேவிறகு தேடினள்திரிந் து 361.

பூவுலகாண்மன்னவன்றன் புத்திரனைவைத்து ப்
பெற்ற பூவைகிலேசித்து க்
கண்ணீர் பொழியவங்கிலத் து
வெந்து போய்க்கிடந்த தறைகட்டைகள் பொறுக்கினள்குறித்து.

பார்த்தெடுத்துக்கொணர்ந்தகரும் பரும்விறகுகூட் டி
முற்றப் பரப்பிக்கனன்மூட் டி
விழிப் பால்வருநீராட்டி ப்
பொன்று பாலனைவைத்தாளெழுந்தான் பார்த்தனிச்சத்தோட்டி.

சேர்த்தெரிந்ததீவிளக்கஞ் செய்யவிரைந்தோ டி
யாது செய்தனைநிர்மூ டி
யெனச் சினந்துசவமா டி
விழச் சேவடியினெடுத்தெரிந்தான் றேர்ந்திலன்மெய்நாடி 364.

ஏடிதாத்தகுபொருளீந் திலையதுதரா து
சுடற் கெய்துகாவே து
நீயென் றெடுத்தெறிந்தபோ து
மன தேங்கியழுதோதுவள்வீழ்ந் தேயடியின்மீ து 365.

நீடுறுமில்லூர்வழங்கு நீதிதெரியா து
ஆலை நிலையளித்துபோ து
பொரு ணேரவென்கண்ணே து
தமர் நீகளைகண்ணீபிறரிங் நிலத்தெவருண்டோ து 366.

பாம்புகடித்திறந்தனன்சேய் பாவியெனைவிட்டு க்
கனற் படுவிறகினிட்டு க்
கன்மம் பண்ணவந்தேன்சுட்டு த்
தயை பாலியெனக்கீழ்விழுந்த படிந்தெனள்கும்பிட்டு 367.

காம்புறழ்மென்றோளினையான் கடையனிடந்தொண் டு
செயு மடிமையன்கைகொண் டு
தொழு திடுவதிலென்னுண் டு
பலன் காவலதேசெய்வதென்றன் கடமையறிகண் டு 368.

காற்பணம்வாய்க்கரிசிமுழத்து ண்டிவைல்கமே லே
வரக் கடவனவென்பா லே
நீதான் காசில்விழலா லே
யவை களிலரிசியெனததனைக் கழித்தனளிக்கா லே 369.

மேற்படுமவ்விரண்டையுநான் விடற்கருகனன் று
தர வேண்டிடுநீயென் று
விறல் வேலினனவின் று
விட வெம்புறுமென்கொடிவிழிநீர் வீழ்த்துரைப்பாணின்று 370.

துஞ்சியமைந்தனையெடுத்துத் தோண்மிசைச்சுமந் து
வேறுந் துணையிலிநான்வந் து
சுடத் தொடங்கினனறிந் து
பின்னுந்தோற்றவில்லையாவென்னிலை சொல்லருள்புரிந்து 371.

பஞ்சிபடும்பாடுபடும் பாவியெனக்கே து
பொருள் பாழ்ந்தவென்றன்மீ து
தயை பண்ணிடுகென்றோ து
மொழிப் பாவையைப்பார்த்திவன்குறித்துப் பார்த்துரைப்
பானீது 372.

என்னடியுற்றிறைஞ்சினைநா னேழையெனநல் லை
மெய்யென் றெண்ணினேனுன்சொல் லை
யொன்று மேநிலைமையில் லை
மிடற்றிலக்கிறதொண்மங்கலநா ணேய்க்கநின்றுய்வல்லை 373

மின்னுமதுதந்திடெனும் வேனையிலெய்யம் பு
பட்டு வீழ்ந்தொருமான்வெம் பு
கின்ற விதமிதெனவம் பு
முலை மெல்லியல்கேட்டுப்பதைத்தே வீழ்ந்தனள்கீழ்முன்பு 374

காவிவிழிநீர்சொரியக் கன்றிமுகங்கோ டி
யுடல் கவினழியவா டி
யென்ன காலம்வந்ததோ டி
யென்று கைகளினுன்முகத்தறைந்து கரைவளுரையாடி 375.

பாவிவிதிவந்தாசும் பாருமுனிக்காக் கி
யென்றன் பதியைவேறுய்நீக் கி
யரும் பாலனுயிர்போக் கி
நின்றும் பற்றுமைக்கோதாவியையிப் பறையன்கண்டானோக்கி.

பண்டுசிவன்மங்கலத்தைப் பார்த்திடுவோர்யாவ ர்
அவர் பதியிவளுக்காவ ர்
என்ற படிக்கமைந்தகேள்வ ர்
இது பார்ப்பதன்றிப்பார்ப்பதுண்டோ பதமுயர்ந்துந்தேவர் 377.

கண்டுமொழிமாதுமையாள் கணவனருள்வாக்கு ம்
பொய்த்துக் கழிந்ததின்றோடார்க்கு ம்
மேலோன் கௌசிகன்றனுக்கு ம்
இந்தக் காசிவாவித்தொடென்றன் கற்பையுமோபோக்கும் 378.

என்றழுமப்பொழுதரிச்சந் திரனிவணம்பன் னி
மக னிறந்தவனென்றுன் னி
யெரி யிடைமெழுகுதன் னி
யென விதயமிகவுருகியயர்ந் திறைஞ்சினன்றன்சென்னி 379.

யொன்றிகழுமார்பனெடும் போதயர்வுகொண் டு
நின்று புலம்புவன்வாய்விண் டு
தந்தை புலையனிடந்தொண் டு
பூண்டான் போந்தினிமீளானெனவே டொன்றினைநீகண்டு 380.

கானிற்றனியாகியடை காலத்தரவுன் னை
வந்து கடித்தபொழுதன் னை
யுடன் கடுகிவிற்றவென் னை
யென்ன கருதினைநொந்தோதுதிறந் துன்கனிவாய்தன்னை 381.

சோனைப்புயல்போல்விழிநீர் துள்ளத்துயர்நீண் டு
வந்தென் றேனைக்கரம்பூண் டு
கொண்டு தூக்கிக்கவேயாண் டு
கண்டுந் தணிந்துவிற்றபாவியென்றோ துறந்தனைநீமாண்டு 382

தேர்புரவியானைமணிச் சிவிகையிவையூர்ந் து
மாதர் திரளமயலார்ந் து
வருஞ் சிறப்பைமகிழ்கூர்ந் து
காணுஞ் சீரிழந்தேன்றாய்சுமக்கச் சேர்ந்தாயிங்குசார்ந்து 383.

வார்கடல்சூழ்புவியரசர் வந்ததொழவாய்ந் து
திகழ் மகுடமுடிவேய்ந் து
மண மகளிர்முலைதோய்ந் து
நீள வாழ்வதொழிந்திப்படியோ வந்துபட்டாய்மாய்ந்து 384.

நந்நகர்விட்டிந்நகரை நண்ணிவிலைப்பட்டு ப்
பசி நலியநிலைகெட்டு க்
குறை நாளிலுயிர்விட்டு க்
விட்ட நாயகநீபெற்றதென்ன நன்மையெமைத்தொட்டு 385.

இந்நிலத்துற்பவிப்பனபின் பிறத்தலியல்பென் று
தெரிந் திருப்பதுபொய்யன் று
நீதா னெங்களொடுநின் று
துய செய்தியிறந்தாயேயென்றோ சேக்கமதண்டொன்று 386.

என்றுரைத்திவ்வாறுருகி யேங்குமதுபோ து
கலுழ்ந் திட்டமடமா து
மதித் தேயிவன்றனு து
பதி யென்றுசிரஞ்சேர்த்தனள்போ யிறைஞ்சியடிமீ து 387.

மன்றிரிச்சங்கின்றவத்தில் வந்தவனைநோக் கி
ஐயயா நொந்தனைநான்சாக் கி
விதி தந்ததன்பாலாக் கி
யெல்லா வாதனையுந்தேறியநீ மாழ்கலெமெய்வாக் கி 388.

மைந்தனுக்குமுன்றனுக்கும் வந்தடைந்ததீ மை
யெல்லாந் தந்ததந்தவாய் மை
யினி யுந்தவிர்கலா மை
யதா வாய்த்திடுகென்றுன்மனையாய் வந்தமைபுலோ மை 389.

நொந்துரைத்தபாவையைநேர் நோக்கிச்சுடுகா டு
தான்றுன் காக்கநின்றதோ டு
தெய்வ மாக்கியசீர்கே டு
முற்று நூற்பொருளாய்ந்தவனுணர்த்தி நவலுவன்பிற்பாடு 390.

கொம்பனையாயென்னைவிலை கொள்புலையற்கீயு ம்
பொருள் கொணர்ந்திடுசெந்தீயு ம்
இன்றேற் குற்றமென்றேன்றேயு ம்
அந்தக் குலமறையோனிடத்தணுகிக் கூறிக்கொள்போகீயும் 391.

இம்பரொருகொடிவருகென் றேவக்கடுங்கோ வி
சற்று மிரக்கமிலான்பா வி
தாற் கியைவனேயான்மே வி
யறிந் திடுவன்மகற்காக்கெனவைத் தேகினள்பார் வி 392.

என்னவினையின்னும்வரு மென்றகினைப்போ டு
புகை யேறுசுடுகா டு
கடந் தேயந்நகரூ டு
புகுந் தேகினள்சந்திரமயன்மா தென்னுமன்னைப்பே டு 393.

பின்னமறுங்காசிபதி பிள்ளையினைநாடி ச்
சில கள்ளர்களவாடி ப்
பணி கொள்ளும்வகைதே டி
யுயிர் போவதைசெப்தெறிந்து பிரிந்துவிட்டாரோ டி 394.

அம்மகவைவீதியிற்கண் டலகைகளிலொன் று
கூட லையின்மகனை நின் று
கொணர்ந் தாவெறிந்ததென் று
குறி யாய்ந்தறிந்தேதந்திக்கலுழ்ந்தா ளவ்விடத்திச்சென்று 395.

எம்மறுகுங்காவல்புரிந் திருக்குந்தொழிலாள ர்
இடை தரிக்குமுடைவாள ர்
மிகப் பருக்குந்திணிதோள ர்
கொண்டா ரிறைமகவைப்போயினரென்றெழுந்தனரோராளர் 396

விடிந்திடுமுன்பிதையறிய வேண்டுமெனநா டி
மிக விரைந்துபறந்தோ டி
யெல்லா வீதிகளுந்தே டி
வரும் வேளையிவண்முன்றெரிய வெகுண்டணைந்தார்கூடி 397.

மடிந்தமகவேந்திமடி வைத்துநமையேய்த் து
விட மறுகினங்கலாய்த் து
மன மாழ்கின்றனண்மாய்த் து
என்ன் வன்மைவிட்டென்றடித்தார் மயிர்பிடித்திச்சாய்த்து 398.

வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாய்மடித்ததட்டி ப்
பல மாயமறைந்திட்டி த்
தலைகீ ழாய்விழவேநெட் டி
யடிபோ வாவெழுநில்லென்றலைத்து வலித்துதைத்தாரெட்டி.

எந்தனிதம்வந்தனையிங் கென்னசெய்தாய்நீயா ர்
குல மென்னவெதவோவு ர்
பெய ரென்னவறிவாரா ர்
உன்னை யிங்களிலெனவினவி யெய்தினரோர்சாரா ர் 400.

தெய்வநமக்குச்சதியே செய்கிறதிப்போ து
நிசனு செப்பிகிலேக்கா து
வருஞ் சிறுமையேதப்பா து
கொலை செய்ததுநானென்போமதாற் நீங்குபிறர்க்கேது 401.

பொய்மையுமெய்யாமிதுவேதப் பொருளென்றன் னி
யிம்சை பொறுத்துநிற்குங்கன் னி
நானென் புகல்வதுபின்பன் னி
யுயிர் பொன்றமனிதரையேகொன்று போந்துநிதங்கின்னி 402.

இளந்தசைமேலாசைகொண்டின் நிச்சிசவைத்துக் கி
யெடுத் திங்குவந்தேனேக் கி
நீவி ரெனைவளைத்தீர்சாக் கி
யேனே ரிராக்கதிகானறிதிரென்று ளேபுலம்புநீக் கி 403.

தளர்ந்தகுரற்பாவையிது சாற்றுதலுநின் று
கேட்டுச் சரிவிடாதீரென் று
கைக டளைந்தவண்மேற்பொன் று
சவந் தனைச்சுமந்திச்சபைபுகுந்தார் தள்ளிக்கொடுசென்று 404.

புக்கியவக்கொடியவர்கள் பூபதிமுன்விட்டு ப்
பதம் போற்றிநின்றார்கட் டு
சவம் பொறுத்தடியும்பட் டு
நின்ற பூவையைப்பார்த்தநிசயித்தான் புந்திநெகிழ்ந்திட்டு 405

வக்கிரமீதென்றுசவம் வைத்திடுகென்றே தி
யெந்த வகையிலிவள்கா தி
மக வதைத்ததெனநீ தி
வழா மன்னன்வினவப்பணிந்தே வழித்தலுற்றார்சேதி 406.

இன்றிரவுன்மைந்தனைவந் திவளெடுத்துப்போந் து
தெரு விடையமர்ந்திட்டார்ந் து
பிளந் திடுமளவிற்சூழ்ந் து
புகுந் தேந்தலையாம்பற்றிக்கொணர்ந் தோமென்றனரார்ந்து.

அன்றலர்பூந்தாரவன்கை யமைத்துவரலா று
முற்று மாரணங்கேகூ று
சரி யாயெனவண்டே று
குழ லாளடியைநோக்கினனின் றறைவள்வருமா று 408.

பொன்றியவுன்பிள்ளையுயிர் போக்கினன்பிளந் து
தின்னப் போயினனுன்வந் து
பற்றிப் போந்தனர்தெரிந் து
வேறு பூபதிநீகேட்பதென்ன பொய்யெனநினைந் து 409.

என்றுநரமாமிசமுண் டிருப்பவளுலா வி
நின்சே யிளந்தசையவா வி
வந்தின் றெடுத்தகன்றேன்று வி
யானோ ரிராக்கதிதுர்க்கந்திகண்டா யென்றனண்மன்றேவி 410.

அய்யமெனக்கில்லையிவட் காக்கரியல்பன் று
மன வமைதியுமேநன் று
கொலைக் கறிகுறிகளின் று
தெரிந் தாலெனமந்திரரொடுஞ்சொன் னனறிமினென்று 411.

துய்யமதிமன்னனிது சொல்லுதலுமே வி
மகா துட்டியிவள்பா வி
விட்டாற் றொல்புவியோரா வி
முற்றுந் தொலையுமெனக்காவலர்கள் சொல்லுவர்பாவி 412.

அள்ளிலைவேல்மன்னவனே கள்ளமிவள்கோல ம்
யாரே யறிலாமாமால ங்
தான் கொன்றருந்தகிற்குங்கால ம்
கண்டங் கடைந்திடலும்பாலனேயென் றறற்றியிட்டாளோலம்.

உள்ளதிதுவுன்னுடைய வுத்தரவையா சே
மறுத் தோதிடவல்லா ரே
யென வோர்ந்தமைத்துநீ ரே
யவ னுற்றடியோர்க்கிடுகெனப்போ னர்கண்மறுபேரே 414.

காற்றழிக்குமுன்படைந்தி காண்பமெனநாடி ச்
சிலர் கடுகிவந்தார்தே டி
யங்கு கவுசிகன்முன்னா டி
வேறு கழித்தெழுதினானரிவை காலடியையோ டி 415.

வேற்றடிகளில்லையொன்றும் வேந்தேயிவள்சென் று
திரி மெல்லடியேநின் று
நன்றா விளங்குகிறதென் று
வந்தி வெய்தெனப்பேசினர்சிலவர் வெகுண்டனர்வாய்மென்று.

செம்மனத்தன்றண்ணணளியன் சித்தமிகநொந் து
விதி யொத்ததுகொல்வந் து
புது மைத்திவள்புகுந் து
கொலை செய்ததென்பதென்றயர்ந்தான் சேயிடர்மறந் து 417.

விம்மிதமுற்றென்னையிதன் மெய்ம்மையிதைநா டி
யெவர் விலக்குவர்வந்தோ டி
யென்று வேந்திருந்துவா டி
மற்று மெல்லியல்சொல்லுண்மையென வினவினன்கண்ணோடி.

கள்ளியென்னையல்லதில்லைக் காவலனேயென் று
புகல் காரிகையையன் று
கவல் காசிபதிகொன் று
விடல் காரியமேன்றோலுற் றான்காசறமுயன் று 419.

தள்ளருநல்லூழினரிச் சந்த்ரனிடையூ று
முற்றுந் தவிர்வதிந்தவா று
துரி தத்தெனலாம்வீ று
சுடர் தானெழவல்லிருள்கழிந்த தன்மையென்னவேறு 420.

ஆண்டரசன்றானுமுடி வாகவொருமித் து
வதை யேகருதிவைத் து
வீர வாகுவையழைத் து
விரை வாய்வருகவென்றனனோ ராளதுவிடுத் து 421.

தூண்டுமவனோடியிது சொல்லலும்பொள்ளென் று
வந்து தொழுதயலீனின் று
நாயேன் றுன்னிடுமாறின் று
நினை தொங்கதென்பணித்தியென்றான் றுத்தியம்வின் று 422.

வாய்புதைத்துநின்றவய வாகுவுக்குச்சட் டி
இவண் மைந்தனைக்கொல்துட் டி
யென வந்தவர்கடிட் டி
யெதிர் வாய்ந்திடக்கண்டோமெனலால் வதைசெய்திடுவெட்டி.

எய்வுறக்கட்டொடும்பிடித்தங் கேகுகென்றுனெற் றி
யவ னிழுத்துச்சென்றான்பற்றி க்
கண்டா ரெல்லவருஞ்சுற் றி
வா வேந்திழைபோனானவன்பின் னேதளர்வகற் றி 424

சேரறுதுர்க்கந்தமுடைச் சேரியிடைமே வி
யவன் செவ்வியனைக்கூவி க்
கொடுந் தீயளிவள்பா வி
யெனச் செய்தியுணர்த்தித்தலையைச் சேதியென்றானேவி 425

வாருறுகட்டோடுமட மாதினையுங்கூற்று த்
தரு வாளினையுமேற் று
வரு வள்ளலிதுதோற் று
வித்த வல்வினையைநொந்துபரன் மாட்டுவைத்தான்போற்று 426.

மங்கையுமன்னனையறிந்து வருந்துதல்கண்டா ரே
நிலை வாய்ந்திருந்தார்பா ரே
யறி மாண்பினரல்லா ரே
மிக மாழ்குவரென்றுணிவுமது மன்னவென்றானே ரே 463.

அங்கதுகண்டமைச்சனும்வந் தாயதறிந்தா டு
பதைத் தழியுமுயிரோ டு
வா வாண்டகைதானீ டு
தெரு வதனிடைவந்தான்வழிமுன் பவணடக்கக்கோடு 284.

மின்னுமணியொளியுமிழும் வீதியிடைக்கண் டு
நின்றார் விசனமதுகொண் டு
சிலர் மெலிவர்மருள்வுண் டு
சிலர் வெகுள்வர்சிலர்வெருள்வரிது விளம்புவதார்விண்டு 429.

கன்னியிவள்கைகமலங் கால்கள்வரால்பாரு ம்
விழி கடைவடிவேனேரு ம்
முகங் கலைமதியங்காரு ங்
குழற் காடிணையோவிக்கொலையோ கூரண்பதென்பாராரும் 430.

சாயலிளந்தோகைநகை தண்டரளந்துப் பே
யிதழ் தையலிவட்கொப் பே
யில்லைத் தந்தமைத்தோன்றப் பே
யிந்தச் சாவிதித்ததென்றுசிலர் சாற்றுவர்பழிப் பே 431.

தாயெனநின்றுதரிக்குந் தண்ணளியன்மன் னே
யிந்தப் பெண்ணிடையின்றென் னே
தலைய பண்ணிலன்மின்முன் னே
என்ன தான்வினைசெய்தாள்கொலெனச் சார்வர்சிலர்பின்னே 432

எந்திழையைவெட்டிடக்கொண் டேகுமிவன்சீல ம்
உரம் வாகுவமைகோல ம்
எவ ராகுநிகர்ஞால ங்
தனி யிந்திரைகேள்வன்பொருவ னென்றிடுவரோல ம் 433.

போந்திவளைப்பிள்ளையொடும் பூசுரன்பால்விற் று
விட்டுப் போனதிவன்பற் று
பொருள் புலையனிடம்பெற் று
மற்றோர் போதொருவனிவனைவிற்றான் பொருட்குறைதானுற்று.

நாள்பலவாயிற்றதுவு நாமறிவோமின் று
வரு நாசமதென்னென் று
சிலர் நாடுவர்புகன் று
மனை நைவர்சிலர்வைவர்சிலர் நங்கையெதிர்நின் று 435.

வான்வலிமன்சேயுயிரை மாய்த்தகொடுந்துட் டி
மனம் வஞ்சியளிவள்கிட் டி
யெதிர் வருபவர்தன்றிட் டி
யெறும் வலையில்விழுத்துயிர்கவர்வள் வருமினென்பாரெட்டி 436

பிள்ளைவதைசெய்தசிவளோ பிறரோவெட் டு
விக்கப் பெற்றனள்கைப்பட் டு
நெறி பேணிற்சிறையிட் டு
வைப்பிற் பிற்றெரியுமென் றுசிலர் பேசினர்வாய்விட் டு 437.

கள்ளமிதுவென்னவந்து காணுமிங்கார்தஞ்ச ம்
முகக் காட்சிமலர்க்கஞ்ச ம்
எனக் களையொழுகிக்கொஞ் ச
மும்முட் கலங்கிலளென்னென் றுசிலர் கருதுவர்தந்நெஞ்சம் 438.

எங்குபிறந்தெங்குவளர்ந் தோ விறக்கவிங் கு
வந்தா ளிற்றையிவ்வணங் கு
துய ரென்பதிவள்பங் கு
பிற ரென்செயற்காமென் றுவபி றெரிவர்சிலரங் கு 439.

வெங்கரிமுன்பிட்டி வளை விட்டிவிடுமென் று
சிலர் விரைவரிதழ்தின் று
சிலர் வெகுள்வர்சிலரின் று
நமை விட்டகல்வளாக்கொலாம் விலகுமென்பார்கின் று 440.

இந்தவிதமந்தநக ரெங்கினுமிருந் து
வரு மேனையர்பறைந் து
வர் வேநகர்கடந் து
தன தேந்நிழையைப்பற்றி றைபு மேகினன்விரைந் து 441.

(மீட்சி பெறுகை).

அந்தவமையந்தனில்வந் தண்ணன்மகவா னு ம்
மற்றை யமரர்களுந்தா னு ம்
குழு வாவொருவிண்மா னு ம்
என வந்தாத்துற்றன்வசிஷ்ட னுயமுனிவோனு ம் 442.

கோசிகனிற்குற்றரசர் கோமகன்றன்னோ டு
நீமுன் கொடுத்தநகர்நா டு
நிதிக் குவியலெலாம்பீ டு
பெறக் கொடுக்கவில்லையென்றொருசொற் கூறுதியேன்கேடு 443.

பேசிறுமிவ்வுயிர்களுநின் பேராசுமேற்று ப்
புவி பேணுகென்றான்சாற் று
மது பேதையுநல்லாற் று
நின்ற பெருந்தகையுங்கேட்டிறைஞ்சிப் பேசுகின்றாரீற்று 444.

அய்யனேயெவ்வெத்துயர்நீ யாற்றுகினும்வெம் மை
மிகு மருநரகினெம் மை
யுற வாழ்த்துகினுமிப் மை
யென வம்மறுமைபுங்கெடினு மகற்றுகிலோமெய் மை 445.

பொய்யரெனச்செய்யவென்றோ போந்தனைநீயீண்டு ந்
தவம் புரிந்தறிவுங்ண்டு ம்
இதோ போகித்திடல்வேண்டு ம்
எனப் போயினன்வாயிழந்துமுனி புகல்கிலன்காண்மீண்டும் 446.

மாமுனிவர்துரைத்ததும்பின் மறைந்ததுங்கண்ணுற்றா ர்
இரு வருஞ்சுராருமற்றா ர்
முனி வானைவிண்ணிற்பொற்றா ர்
தனி வாசவன்கூயினன்பிறரும் வருகவெனச்சொற்றா ர் 447.

நாமுறைசெய்கௌசிகன்முன் ஞளினிற்போலின் றி
முக நாணிமனங்குன் றி
மொழி நாவடக்கமொன் றி
யந்த நாகரொடுஞ்சென்றிருந்தா னபகிலத்துத்துன் றி 448.

கட்டியகைக்கயிறுபற்றிக் காவலன்கொணர்ந் து
சுடு காட்டிடையமர்ந் து
முதற் கடவுளைநினைந் து
நின்ற காதலியைப்பார்த்துரைப்பான் கண்கலங்கநொந் து 449.

பட்டிடுவெந்துயரினிமேற் பற்றறுமுனக் கு
நேரே பார்த்திருகிழக் கு
வழி படுமிறைமேதிக் கு
நீயுன் பாரமினியென்றடியைப் பற்றுகென்றான்புக் கு 450.

நன்றெனநங்கையுந்தனது நண்பனையேதாழ்ந் து
திட நாடியறஞ்சூழ்ந் து
புவி நாயகமாய்வாழ்ந் து
புகழ் நண்ணுகநீவருந்தலென நவின்றனளண்ணாந் து 451.

என்றதுந்தன்கையுடைவா ளேந்தியுயிர்தோ றும்
நிறை யிறைமறையிற்கூ றும்
பொரு ளிணையுடைநான்றேறும்
இவ ளீடலலேளவிறுதிபெறு மென்றுரைத்தான்வேறும். 452.

பண்புடையாமிருவருமப் படியிலமேலின் றே
யுயிர் மடிக்கிவவிளன் றே
மணி முடிமகிபனின் றே
யொளி பாய்தாவிசினன்சாமாய்ப் படிந்தத்துவன் றே 453.

மண்புகழ்வீழ்தருவாண் மாலையெனநான் று
திகழ் மணிமிடற்றிற்றோன் று
மட மாதரசஞ்ஞான் று
மிக வயங்கினள்காண்புடமிடவே மாற்றுயர்பொன்போன் று 454.

மன்னவனுமாமுனிவன் வஞ்சனையைநீங்கி ச்
சிலா வட்டமதில்வாங்கி க்
கடை மாமணிபோலோங் கி
புகழ் வாய்ந்திலங்கினன்பொழிபொன் மலர்வருஷந்தாங்கி 455.

அன்னதுகண்டிருந்தவிமை யவரெவரும்நா டி
மகித் தார்மிகக்கொண்டா டி
விழி யாயிரனுஞ்சூ டி
கையை யசைத்துவகையெனுங்கடலாழ்ந் தனன்புளகமூடி 456.

தாளுமுகமலர்ந்தெனது சாதனையாலன் றே
பிலன் றாந்தெரிந்ததென் றே
யவிழ் சடைபுரளநின் றே
யந்தத் தவமிருகோசிகமுனியர் டினன்றவர்முற்சென் றே 457

மானவசிட்டன்மனத்து வந்துவகைநீ டி
யுடன் மயிர்ப்புளகமூடி த்
தனை மறந்திருந்தானு டி
னுனன் மத்தனெனவோடினன்வாழ்த் தினனிறையைநாடி . 458.

இந்திராதியரிவண்வந் திறத்ததனையோர்ந் து
மகா ரிருவரொடுஞ்சேர்ந் து
திரு விடபமதையூர்ந் து
சிவ னீஸ்வரியாளொடுமடைந்தா னேநிருபைகூர்ந் து 459

செந்திருவோடுந்திருமால் திண்கருடன்மீ து
வந்து தெரியவதுபோ து
மலர்த் திசைமுகன்றனு து
விழுத் தேவியொடுஞ்சேர்ந்தனன் சேராவமரரே து 460.

சந்திரசூரியரியக்கர் தானவர்பசாச ர்
மற்றை வானவர்வியாச ர்
முத லானமுனிவேச ர்
திகழ் சத்தகன்னிமாரரம்பை மாதர்சலவாச ர் 461.

வந்தடைந்ததேவர்களை மாதர்களைவிண் டு
பெயர் வகுப்பதெவர்கண் டு
தெய்வ வாத்தியங்கள்கொண் டு
முகில் வாரிதிகொல்லெனமுழக்கும் வருளியவனுண்டு 462.

இதனைத்துங்கண்டிறைவ னென்னதவநா னே
செய்த தென்றறிகிலே னே
யென வேமகிழ்வினு னே
யமிழ் வெய்திவிழுந்தழுது தொழு திறைஞ்சினனின்றனே 463.

பூதலத்தெனவிழிகளிக்கப் போந்ததென்னவென் று
சிவன் பூவைவண்ணன்பின் று
மலர்ப் போதன்மருப்பொன் று
திகழ் பொற்பனறுமுகனிவரைப் போற்றினன்புகன்று 464.

அவ்வளவினெல்லவரு மமைத்தனர்கைபோது ம்
போது மன்பினையென்றோது ந்
தரு வடிவிடுநீர்மீது ம்
புகுந் தாகுங்கிளைகளுக்குமிதி லையமுண்டோயாது ம் 465.

நவ்விவிழியம்மையுமை நாதன்மதிசூ டி
பவ காசனமுலா டி
யடி நாண்மலரிற்றேடி ச்
செய்த நன்றறியான்பழிச்சிநின்று ணுமைப்புகழ்பா டி 466.

காமருசந்திரமதிசெங் கைமலர்குவித் து
தொழுங் காலினிதெடுத் து
திருக் கைகளினமைத் து
சிவ காமிபுகழ்ந்தாளிவடன் கற்பினையுயர்த் து 467.

தாமயில்வாகனனழைக்கத் தான்றுயிலுணர்ந் து
பெயர் தன்மையினெழுந் து
மலர்த் தாளிணைபணிந் து
நின்றான் றூரசன்செய்ததவத் தாற்சனித்தோன்வந் து 468.

பாங்கமருங்காசிபதி பாலனும்பிழைக் க
வடி வேலனருள்வைக் க
வந்தங் கேலவேதுதிக் க
நின்றார் பார்த்துவகையார்ந்தனர்மெய்ப் பான்மயிர்சிலிர்க்க 469.

தேங்கமழ்தாரணியரிச்சந் திரனரிவைகா சி
பதி சிறுவரிவர்மூ சி
யடிச் சென்றிறைஞ்சவா சி
ய்து செப்பியம்மூவரும்புகழ்ந்தார் சேரவிதம்பே சி 470.

காவலனைக்கையமைத்துக் கௌசிகனை நோக் கி
யிது காறுமிவர்க்காக் கி
வைத்த கட்டமெல்லாம்பாக் கி
யின்றிக் கட்டுரையிங்கென்றுரைத்தான் கையின்மழுத்தூக்கி 471

மூவர்முதல்வன்னிதுசொன் முன்பிறைஞ்சிவீழ்ந் து
கைகண் முகிழ்த்தடி மேற்றாழ்ந் து
முற்று மொழிந்தடியேன்சூழ்ந் து
மேன்மேன் மூட்டுமெவற்றானுமிவர் மொழிந்திலர்பொய்யாழ்ந்து

என்றிதயத்திற்றுனுக்க மெய்தவீதுசாற் று
கிற விருடி தனையேற் று
வரு மீசனிதிற்றேற் று
வசை யேய்ந்தவரார்வென்றவரா சென்றுரைத்தானீற்று 473.

அன்றமரர்கோனெதிர்வா தாடியவாரு தி
யேவென் றவன்வகிட்டன்பா தி
யென தருந்தவத்திற்கீ தி
வழா வாண்டகையதரசுமினி யாள்கவென்றனே தி 474.

காதிசுதன்சொன்னவிது காய்ந்திடுசலா கை
யெனக் காதில்விழவா கை
யணி காவலன்யாரீ கை
யெனக் காட்டியதைப்பின்பெறுவர் கருதிலிதுவோ கை 475.

ஈதுபெருந்தீமைபழிப் பிப்பிறப்பிற்பின் பு
கர செய்துவிக்கும்வன் பு
தானீ ரேன்கொண்டனிர்முன் பு
தமி யேனுமக்கென்றவறிழைத்தே னென்றனன்கொண்டன்பு.

மன்னவனுயானிருக்க மாளுமதோபண் டு
நான்றான் வகிட்டனுடன்மிண் டு
பண்ணி வாதிட்டதுகொண் டு
செய்த வஞ்சனையீதன்னதுவே வையமென்றான்விண்டு 477.

பன்னுமுனியையரசன் பார்த்தெனதுபெண் டு
பிள்ளை பார்ப்பனன்பாற்றெண் டு
நானோ பறையனுக்காளன் டு
கணம் பாய்சுடலைகாத்துநின்றேன் பகர்வதென்னகண் டு 478.

போந்துமகுடம்பொறுத்துப் பூவுலகங்காக் க
வினிப் பேரமோநடுநோக் க
நீயே புரந்தருள்போயேற் க
வெனப் போற்றி மறுத்தானே மேன்மேற் புகழ்ந்தமரர்தூக்க

ஏந்திழையைவிற்பதறிந் தேமறைகளோ து
குலத் திற்பிறந்தேனே து
பழிப் பில்லையொன்றுந்தீ து
நீமுன் பீந்தமுறிச்சீட்டிதென்று னெய்துபுகைக்கே து 480.

ஆயிடையக்காலனும்வந் தாண்டகைநீதொண் டு
புலை யற்கமைதல்கண் டு
பிறந் தன்றுவிலைகொண் டு
நின்ற னுவணமுமீதறியென் றுனைத்தும்விண் டு 481.

ஏயமுறிச்சீட்டிரண்டு மீசுரன்முன்வைத் து
தொழு தேத்தினரெழுத் து
தன தென்றறிந்துளத் து
வியப் பெய்தியிறைநோக்கினனவ் வீமமதையுய்த் து 482.

எங்கணும்பைஞ்சோலைமலர் வாவியெரியோம ம்
விற கெனுஞ்சமித்தின்றாம ம்
மறை யியம்பொலிகள்காம ம்
இலா விருடிகளாவின்கணமா யிருந்தந்தவீம ம் 483.

கங்கைவளநாடளிக்குங் காவலன்கண்கொண் டு
நின்ற காரணங்கள்கண் டு
தெளி காலைவிடமுண் டு
கறை காட்டுமிடற்றானருள்வன் கட்டுரைகள்விண் டு 484.

உத்தமவயோத்திநக ருற்றரசிருந் து
புகழ் பெற்றிடுசிறந் து
முடி விற்றகவேவந் து
நம தொண்பதத்திற்சேர்கென்நல் லுத்தரவுதந் து 485

பக்திசெய்தேவேந்திரனைப் பார்த்தருளியின் று
நீயும் பதிக்கிவர்பிற்சென் று
முடி பண்பினணிந்தொன் று
படு பண்ணவரோடகல்பினனுப் பணித்தனன்முன்னின் று 486.

அப்பணிதன்றலைமிசைக்கொண் டான்மகவான்வே ணி
யம லன்பணிலபா ணி
யுல கனைத்தையுஞ்செய்வா ணி
மகி ழுன்பனிவர்மூவரும்போ ஞர்கணிலைபே ணி 487.

இப்புறமிந்திர னுவகை யேமிகத்தன்றே வி
யுட னிமையவர்கள்பாவி ப்
புகழ்ந் திடவிருந்தானே வி
யர னியம்பியவர்றிவர்கள்பொருட் டியற்றவவண்மே வி 488.

அத்கிரிநாரதன்வசிட்ட னகத்தியன்மரீ சி
சன காதியர்கள்கோ சி
கன்யோ கமர்பிருகுகா சி
பன்சொல் லாங்கிரனேமுதலினரு மமர்ந்தனர்சீர்பே சி 489.

சித்தமகிழ்காசியர்கோன் செங்கதிருதிக் க
வேதன் சேனையையழைக் க
வெனச் சேர்முரசடிக் க
வந்து தேர்கரிவாம்பரிபடைகள் திரண்டவொருமிக் க 490.

எங்கணும்பொற்சிவிகைகுடை யென்பனசுமந் தி
வர வேமுனிவர்முந் தி
சுர ரேனையர்கலந் தி
மகிழ் வெய்தியெழுந்தார்பறைக ளேங்கினநிறைந் தி 491.

பொங்கியசாகரமிதெனப் போந்தகுழுவு டு
வரு வேந்தனையன்போ டு
சுர சேந்தியெழுந்தா டு
கொடிப் பொற்பிரதமீதிருத்திப் புகழ்ந்தனர்மேம்பா டு 492.

கற்புக்கணியாய்விளங்குங் காரிகைவிவே கி
நடை கண்டிடலும்போ கி
மகிழ் காதலிநோகி ச்
சுடர்க் கமாருதேர்மீதுவைத்தாள்கடுகவெடுத்தே கி 493.

செற்புரையர்கண்டலன்கா சியர்பதிதன்னை டு
வரச் சேயிழைசேயி டு
படு தெள்ளமைச்சன்றே டு
தவர் சோவரிச்சந்திரன்ருன் சென்றனன்றன்னை டு 494.

காசிவளநாடகன்று காடுமலையா று
பல கண்டுகடந்தே று
துறை காண்பவன்போலு று
சலங் கங்கையுடைகோமதியின் கரையையுற்ருனீ று 495.

கோசிகமாமுனிநமது கோவையமைத்தின் று
நனி கொணருகிருனென் று
தன்னுட் கொள்ளிடாகன் று
களி கூர்ந்ததேயயோத்திபெனுங்கோநகரியன் று 496.

சண்டநமன்கொண்டவுயிர் தன்னுடற்பின்வந் து
புகத் தானிடசொழிந் து
தழை தன்மையினுவந் து
கடற் ருனையொடுங்காவலர் சென்ருர்தகவெதிர்ந் து 497.

கண்டிறைஞ்சுசேனைகளுங் காவலருங்க டி
யிரு கங்கும்வாவா டி
மகிழ் காட்டிகொடிநீ டி
யொளிர் கம்பலையயோத்திசைப்பேரயக் கண்டனன்கோநாடி

எறுசுடர்த்தேரையிழிந் தேயரண்கடந் து
மறு கெங்கினுநிறைந் து
சன மேத்தெடுப்பவந் து
தன தேமமணிமண்டபம்புக் கானினிதடைந் து 499.

முடிசூடுகை.

தேறுமுனிவரர்கள்சுபஞ் செப்பச்சபைகூட் டி
நதித் தீம்புனல்களாட் டி
முடி தேவர்பதிசூட்டி ப்
புரஞ் சென்றனன்பின்பாண்டனன்பார் செம்மலிசைகாட்டி 500.

வாழி.

திங்கருமன்னவர் மறைகள் செந்தமிழ்னோ ழி
வளை தேசத்துயர்மேழி த்
திருச் செல்வருரைபா ழி
மிசைச் செப்பிதுகேட்பவர்விருப்பஞ் செய்திலர்கள்வாழி 501.

பாடியகாலம்.

ஆங்கிலத்திராயிரத்தெண் பதுகழியாண்ட ய
மதி யாகட்டொன்றுபோ ய
வெண்மூன் றுந்திகதிவா ய
வேசிந் தானதரிச்சந்திரன்சீ ரமர்கதைநன்கே ய 502.

அரிச்சந்திரன் கதைச்சிந்து

முற்றிற்று.

07892 MSW
179822

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	2	2	னுத	னூத
,,	,,	3	ரனன்பு	ரன்பு
,,	3	1	தாக்	தரக்
2	4	2	ரதமகி	ரமகி
,,	,,	3	பங்களித்	பந்தளித்
,,	,,	8	தளிற்	தனிற்
,,	6	2	சைகியு	திசையு
3	2	2	மாபோ	மரபோ
4	7	1	கைக்கண்	கைகண்
6	16	2	ளிீன	ளிணை
,,	21	4	கீள	கீன
9	42	2	நாய்ள்	நாய்கள்
10	45	1	ரைபார்	ரைப்பார்
,,	,,	4	ஞுநாநா	ஞுநா
,,	47	2	பூர்	பூல்
,,	50	1	யேரி	யேறி
14	77	3	பிீண	பிீன
16	90	4	யிற்	பாற்
,,	92	1	கௌகி	கௌசி
17	93	2	யோரர்காலு	யோர்காலு
18	104	3	விய	வியந்
37	236	4	போர்ந்	போந்
,,	237	4	போந்	பேர்ந்
38	242	2	யாள	யாள்
39	249	4	தென்ளே	தென்னெ
42	272	3	படைத்தவா	படைத்தவர்
,,	,,	4	பகாந்	பகர்ந்
44	284	4	மெகன்	டுமகன்
53	346	3	லலா	லல்லா
55	359	4	தோ	தே
,,	362	,,	குறைக	குறைக்க
,,	364	,,	தெரி	தெறி
61	406	,,	வழி	வழு
64	422	,,	ம்வி	ம்நவி
,,	424	,,	னவ	ளவ